ÈPOCA IV - N.º 75
OCTUBRE 1991

ste PAÍS VALENCIÀ

Edita: STE País Valencià. **Director:** Joan Blanco.
Alacant: Orense, 3. E. Dta. 03003 Alacant. Tel. 5 22 80 88.
Castelló: Pl. País Valencià, 6, 3.º 12002 Castelló. Tel. 20 68 27.
València: Avgda. Pius XII, 1, esc. 3-8. 46009 València. Tel. 348 66 99
Administració, redacció i publicitat: Avgda. Pius XII, 1, esc. 3-8. 46009 València. Tel. 348 66 99. Fax: 348 53 48.
Imprimeix: BC Artes Gráficas, S. A. Cambrils, 8. Tel. 365 04 50.
Depòsit legal: 1.454-1981. **Tiratge:** 9.000 exemplars.

All.i.oli

QUADERNS DELS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAIS VALENCIA

Substitucions

Les substitucions de les baixes està sent un greu problema als centres públics valencians. L'origen d'aquest cal buscar-lo en el retall pressupostari i en la situació estructural de les substitucions.

A l'ordre d'inici del curs (29 de juliol) es diu que una de les tasques del professorat ha de ser cobrir les absències produïdes, **sempre i quan hi tinga hores de lliure disposició.** Però és la mateixa Administració la que vulnera aquest apartat de l'ordre, interpretant que els centres tenen suficient plantilla per a cobrir certes baixes i per tant no enviar el corresponent substitut. Els centres no tenen hores lliures, ja que tot el professorat té unes hores de docència directa i altres complementàries, que han d'estar planificades en el Pla del Centre i en el seu horari individual.

Per tant, **és responsabilitat de la Conselleria,** i dels Serveis Territorials, **garantir amb professorat substitut el dret dels alumnes a l'educació.** No es pot admetre de cap manera que quan es produesca una baixa, alguns professors i professores tinguen que deixar de fer el seu treball i entrar en la classe a la que li falta el mestre o la mestra. Donant-se casos ben curiosos, consentits fins i tot per la Inspecció Educativa, com:

— La no impartició de l'Educació Física, Educació Especial, Valencià, Audició i Llenguatge...

— Incompliment dels horaris legalment establerts en algunes especialitats, com Ed. Física, Valencià...

— Infrautilització del professorat, com passa en els casos dels de suport de CIM o Pre-escolar, o dels projectes aprovats pels centres, com PAEPs, Immersió, Integració, o dels logopedes, etcètera.

— Deixant de realitzar les tasques de coordinació, biblioteca, hores dels equips de direcció...

I tot açò després d'un procés d'aplicació del RD 895/1989, que ha suposat la catalogació dels centres, l'especialització i adscripció del professorat i que ara sembla es pot deixar de banda per estalviar-se «quatre duros».

Cal que es dissenye un sistema per tal de cobrir les baixes quan immediatament es produesquen, com podrien ser els cups locals i/o comarcals de substitucions dels quals farien ús els centres amb problemes de baixes. D'aquesta forma el problema del centre estaria resolt i també el del professorat substitut, que no tindria que anar amb «la casa damunt» al llarg del curs. Això suposa, evidentment, un augment del cup de substitucions i per tant del pressupost i també una millor planificació dels recursos. La millora de la qualitat de l'ensenyament públic mereix aquesta inversió, i més si volem que aquesta reforma servesca per a alguna cosa.

Mentrestant l'Administració ha de garantir que al tercer dia estiguen cobertes totes les baixes. En cas contrari us fem una crida perquè a partir d'aquest inicieu mesures de pressió com ara: informar de la situació del vostre centre al sindicat i Junta de Personal; enviar pronunciaments dels claustres i Consells Escolars al conseller, director territorial i a la premsa; concentracions de pares i mares, alumnat i professorat davant dels SS TT o de la Conselleria o del vostre Ajuntament; acords de les APAs per tal de no enviar l'alumnat al centre si no hi ha mestres substituts a partir del tercer dia...

D'altra banda, el professorat substitut —interí i aturat— ha de mobilitzar-se per a que també es done solució al seu problema. Mentre els centres pateixen una situació insostenible, centenars de professors i professores d'EGB i EE MM estan a l'espera d'un lloc de treball. Uns ja havien treballat el curs passat, fins i tot més de 6 mesos, i altres encara no ho han fet i estan a les diferents bosses obertes a tal efecte. Mitjançant el control de les baixes i de les bosses de treball poden fer pressió per a que la Conselleria done resposta a les demandes dels centres —és per això que tant a Alacant com a València aquest professorat ja ha encetat un procés de mobilitzacions per tal d'aconseguir un lloc de treball—.

Si la situació continua inamovible caldrà que ens plantegem noves i més fortes mesures de pressió de tota la Comunitat Escolar. A més d'estar preparats per a la negociació de la nova ordre que regule el funcionament dels centres sostinguts amb fons públics.

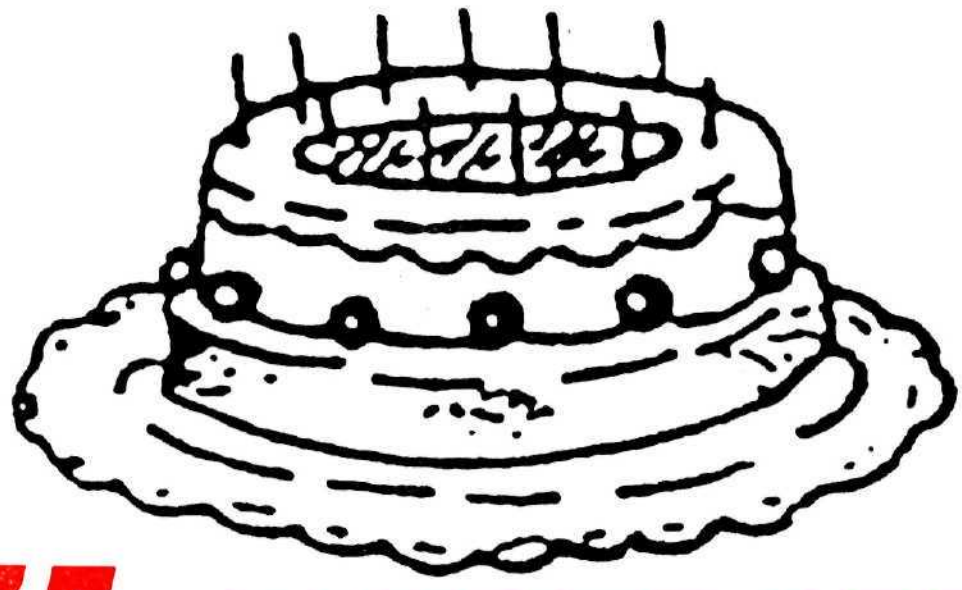

75 «ANIVERSARI»

Estem contents d'arribar a vosaltres després de tants anys. I estem contents perquè no hem necessitat canviar per a poder ser el Sindicat majoritari de l'Ensenyament. Han passat per les vostres mans 75 números i encara continua ferm el nostre, el vostre, compromís en defensa dels treballadors i treballadores de l'Ensenyament, d'una Escola Pública, Popular i Valenciana de qualitat. Sense discriminacions. Quant aquest número us arribe, brindeu amb nosaltres «ALL-I-OLI» PER MOLTS ANYS

Comença la negociació del nou sistema retributiu al PV

Per la revaloració del treball docent Millorem les nostres condicions de treball

(Suplement en pàgines centrals)

Año sabático... en Cuba

Durante este curso, los licenciados en Educación Primaria que cuentan con cinco o más años de servicio ininterrumpido podrán optar a un año sabático para mejorar su formación y práctica profesional. Durante el mismo, llevarán a cabo actividades de investigación pedagógica concreta, asistiendo a cursos teórico-prácticos, organizados en forma de entrenamiento (individual o en pequeños grupos) con el fin de preparar a los maestros para la investigación científica.

UN LUJO A SU ALCANCE

De esta escueta noticia, cabe resaltar dos cosas: el concepto de «Licenciado de Educación Primaria», tan distante (al menos, nominalmente) de nuestras obsoletas diplomaturas, y el hecho de que, para mejorar su nivel educativo, Cuba ponga en marcha los «años sabáticos», algo que en muchos países europeos, incluido el nuestro, es considerado todavía un lujo inalcanzable.

PROFESORAS INTERINAS: MATERNIDAD PROHIBIDA

Parece mentira pero es verdad, después de aprobar la cuota del 25%, después de crear instituciones como el Institut Valencià de la Dona, después de inundar los centros con carteles institucionales el día 8 de marzo, la Administración socialista considera que las profesoras interinas han de elegir entre ser madres o trabajar, o si no cómo se explica que cuando una profesora interina solicita que le sea reservado su derecho a trabajar (por supuesto sin cobrar) para cuidar a su hijo se le niegue y se le diga que ha de renunciar, cuando la situación de estas profesoras es tan precaria que han de trabajar en varias localidades en el mismo curso. No vale decir que ya sabían donde entraban y que no hay cobertura jurídica; si no hay voluntad política, ¿para qué tanta parafernalia sobre los derechos de la mujer?
Menos campaña institucional y más sensibilidad.

també en aquest número

— ORDRE DE COMENÇAMENT DE CURS EN EE MM
— VAGA ENSENYAMENT PRIVAT
— PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT
— «REFORMA, MUNICIPIS I PARTICIPACIÓ EDUCATIVA» VI JORNADES SINDICALS DE L'ENSENYAMENT
— LES OPOSICIONS DEL 91
— CONCURSOS DE TRASLLAT

Pressupostos Generals de l'Estat en Educació

— **Important retall pressupostari en les inversions previstes en la Memòria Econòmica de la LOGSE.**
— **El creixement dels pressupostos en Educació és mínim o nul.**
— **El pressupost d'Educació representa entre el 4 i el 4'5% del PIB, molt lluny encara del 6% dels països europeus.**

Abans d'abordar els pressupostos per a l'any 92, cal recordar que en el mes de juliol el Govern va retallar en 30.000 milions els previstos per a l'any 91, la qual cosa va fer que aquests pressupostos caiguessen de l'11% d'augment original, respecte als del 90, al 7'9% d'augment real.

Les conseqüències d'aquest retall han estat evidents en l'inici de curs escolar 91/92 amb insuficiència de plantilles, i retrocessos en les condicions laborals del professorat d'EE MM i en d'altres aspectes concrets de qualitat de l'ensenyament.

Per a l'any 92 no sols no es recupera eixa pèrdua de tres punts, sinó que els pressupostos van a créixer mínimament, pràcticament res, tot depenent de l'evolució final de l'IPC. La pujada prevista és del 6'95% respecte als de l'any 91; tanmateix, si fem referència al pes específic d'Educació en la globalitat dels PGE, aquestos minven, i passen de ser un 5'3% en el 91 a un 5% en els del 92.

	Pressup. 91 (milions)	% Total PGE	Pressup. 92 (milions)	% PGE
Ministeri Educació	1.092.383	5'3	1.168.281	5

Pel que fa al PIB, els pressupostos en Educació pateixen una pèrdua de 0'10 punts, i se situen en 4'5 segons el Govern i en 4 punts segons altres dades. En qualsevol cas ambdues xifres estan molt lluny dels sis punts del PIB destinats a Educació per la majoria dels països europeus.

El Govern, amb aquests pressupostos, incompleix la pròpia Memòria Econòmica aprovada en la LOGSE, ja que al capítol d'inversions preveia per a l'any 92 una quantitat de 87.480 milions, mentre que als pressupostos contempla 42.182 milions, la qual cosa suposa el 48'2% d'allò previst en la Memòria.

Les explicacions donades pels responsables del MEC en la Comissió d'Educació del Parlament Espanyol no deixen de ser curioses. Per una part, en ajornar-se el calendari d'aplicació de la LOGSE en la secundària, s'ajornen les inversions, i per l'altra, el que resulta més contradictori és que minven respecte al 91 i que eixe decreixement es produesca també en l'educació infantil, on ja ha començat a aplicar-se la Reforma.

	Press. 91 (milions)	Press. 92 (milions)	Difer. (milions)	Difer. %
Inversions reals	95.043	55.968	—39.075	—41'1

Inversions 92 (milions)	Centres de	Retall sobre el 91 (milions)
13.625	Infantil i Bàsica	— 9.094
23.758	EE MM	—20.395
7.902	Universitaris	4.705
971	Educació Especial	648
1.700	Artístiques	— 2.109
750	Noves Tecnologies	—64
	Instal·lacions esportives en centres docents	— 2.000
90	Compensatòria	—43
260	EPA / A Distància	60
	Centres a l'exterior	111

També hem de remarcar que no sols no augmenten, sinó que disminueixen les inversions en Universitats, Educació Especial, Compensatòria, Ensenyaments Artístics, Educació Permanent i a Distància. Creixen menys que en els anys precedents els diners destinats al perfeccionament del professorat, reduint-se fins i tot el destinat als MRPs.

Les despeses de funcionament dels centres creixen un 6'7%, o el que és el mateix, es congelen, si tenim en compte la inflació. Les despeses referides a Concerts i Subvencions pugen poc més del 9%.

En Universitat, si bé l'augment pressupostari arriba fins el 9%, cal ressenyar que està patint un decreixement continuat des de l'any 89, que va suposar un 24'8%. A més a més, Investigació i Desenvolupament suposa un 0'7% del PIB, la qual cosa ens fa retornar a la situació de l'any 89. En Investigació Tècnica es retalla un 8'6% respecte al 91. El Pla Nacional d'Investigació pateix una reducció de l'11%, i el Consell Superior d'Investigacions Científiques sols s'incrementa en un 4%.

El capítol de major augment és el de despeses de personal, un 18'3% sobre el pressupost total i un 17'3% sobre l'any 91. Aquest augment s'està utilitzant «sibil·linament» pels responsables d'Educació: «no creixen les inversions perquè hem prioritzat un acord retributiu amb el professorat». És a dir, la culpa del retard de la LOGSE la té el mal acord sobre els sexennis, l'increment al professorat de privada per l'analogia retributiva i el conveni del personal laboral, o potser la insuficient pujada salarial del 5% per a l'any 92.

Pinten oros o... pinten bastos.

	Milions	% Capít. Pers.
Despeses de personal	544.858	
Actualització monetària (pujada del 5%)	24.759	30
Increment retribucions aprovat R. D. Llei 2/1991 Revisió salarial	4.023'114	5
Acord sobre sexennis	14.507'339	17
Major cost de mestres passen a Secundària	68'171	
Ampliació plantilles personal docent, administració i laboral. 1.er trimestre del 92/93	4.063'689	5
Consolidació de l'ampliació de plantilles aprovada per al curs 91/92 (oferta i oposicions 91 que consoliden despesa per al 92)	16.179'689	6
Seguretat Social, incloent insuficiències d'anys anteriors	13.853'222	16'5
Adquisició de la condició de catedràtic	855'793	1

PERÒ QUÈ TÉ DE CERT AQUESTA AFIRMACIÓ?

Pràcticament res. L'acord retributiu costa 14.000 milions en els pressupostos, la qual cosa representa un 1'2 del total, quan el retall pressupostari suposa més d'un 3%. Però, a més a més, cal indicar que eixe augment en despeses de personal s'incrementa per altres raons, com per exemple un forat amb la Seguretat Social de 14 milions o el creixement indispensable de les plantilles per a atendre als centres i a l'alumnat, que representa 16.719 milions per al 92, a causa de l'oferta d'ocupació pública del 91, que es xifra en 4.063 milions per al primer quatrimestre del 92.

En qualsevol cas, per als STEs és poc presentable que unes reivindicacions justes d'homologació amb la resta del funcionariat, amb solucions insatisfactòries, fins la data, en els sectors de Pública, Concertada i Personal Laboral, puga utilitzar-se com a arma llançada contra el professorat i davant la societat, en el sentit de ser els causants del retall d'inversions i més quan la negociació que estan duent a terme en la Mesa General de la Funció Pública sobre la distribució dels fons addicionals pot dur a un increment de la deshomologació del professorat pel que fa a la resta del funcionariat.

La Confederació d'STEs valora els pressupostos en Educació com absolutament restrictius dins la política global del Govern de reduir la despesa social. Aquesta política pot dur en l'Ensenyament nefastes conseqüències, ja que està en joc l'aplicació de la Reforma en els seus aspectes quantitatius d'infrastructura i de dotacions.

La Confederació d'STEs fa una crida al professorat, a estudiants, a mares i a pares, per a que amb la resta de sindicats que defenguen un model d'Escola Pública de qualitat i una aplicació progressista de la LOGSE iniciem unitàriament les pressions necessàries per a que la Reforma Educativa es duga a terme en les condicions adequades i per tal que el pressupost d'Educació s'aprope decididament al 6% del PIB, com en la majoria dels països europeus.

	1991 (milions)	% 91/90	1992 (milions)	% 92/91
Perfec. Profes.	8.768	20	9.754	11'7
E. Inf. i Bàsica	397.903	9	432.631	8'6
EE MM	271.083	19'4	295.733	9
Ed. Especial	30.107	8'3	33.142	10
Ens. Artístics	13.177	38'4	12.890	— 2
Beques i ajudes	65.736	14'7	71.432	8'6
E. Per. i Dist.	8.434	15'1	9.144	8'4
Noves Tecnologies	3.419	16'2	2.891	—16
Esport escolar i universitari	8.941	—	5.767	—35'4

Rechazo parlamentario a la regulación de las enfermedades docentes

Enfermedades profesionales

El trabajo docente viene desatando una serie de dolencias, como consecuencia de problemas específicos que tienen su origen en el desempeño del mismo. Entre las enfermedades que están a la orden del día en nuestro colectivo destacan las relacionadas con la foniatría, así como las mentales.

La creciente preocupación de los trabajadores y trabajadoras de la enseñanza estatal sobre este tema motivó que fuera incluido como una cuestión fundamental en las movilizaciones de 1988. Fruto de las mismas se llegó a un acuerdo entre el MEC y los sindicatos en noviembre del mismo año, que en el punto sexto tiene estos dos apartados:

3. «Constitución de Comités de Salud.»

5. «Elaboración de un cuadro de enfermedades profesionales docentes.»

En el momento actual sigue sin resolverse la total ausencia de estudios e investigaciones sobre la incidencia de las enfermedades profesionales del sector.

Recientemente, el grupo parlamentario de IU presentó una proposición no de ley en la que instaba al gobierno a que, en el plazo más breve posible, procedieran a la regulación de las enfermedades profesionales de los/las docentes. La proposición fue rechazada por los votos del PSOE, Grupo Catalán y CDS, mientras que el PP se abstuvo.

El compromiso adquirido en el acuerdo de noviembre del 88 continúa paralizado.

Desde la Confederación de STEs venimos exigiendo la urgente negociación, con el fin de regular este tipo de enfermedades típicamente docentes, dentro del marco más global de la Salud Laboral, aspecto éste que contribuirá —entre otros—, tanto a la revalorización del trabajo docente, como a la mejora de la calidad de enseñanza.

En defensa del profesorado parado
350.000 razones en defensa del profesorado interino

El acceso de la discordia, las oposiciones del escándalo

No hay duda que el Concurso-Oposición que da acceso a la función pública docente ha sido una noticia básica en este verano del 91. Las cartas al director se han acumulado, e incluso el martes 9 de septiembre el influyente diario «El País» le dedicaba un espacio en su editorial. Desde aquí, sin querer enmendar a los editorialistas de dicho diario, quisiéramos dar otra visión de un tema pleno de matices, interés legítimos y razones contradictorias que asisten a unos y otros.

El fondo del tema es la insuficiencia de puestos de trabajo para la cantidad de profesores de EGB y licenciados que salen cada año de las universidades españolas. El trabajo es escaso, la investigación no existe y casi todos contemplan como única salida la enseñanza. Al tiempo los puestos de trabajo crecen a un ritmo más lento. El sistema, basado en un funcionariado casi inamovible y un colectivo de profesorado interino que tapa casi todos los agujeros, provoca la situación actual. Es este colectivo el que debe cubrir nuestras bajas, nuestras licencias y permisos, nuestras excedencias. No queremos un colectivo de usar y tirar. Se les culpa de haber obtenido plaza en condiciones muy ventajosas, pero se olvida que una gran parte no la ha obtenido. Se olvida que también estuvieron parados durante años, superaron un baremo que fue público, no cuestionado por nadie, y en el que se tenían en cuenta factores como haber aprobado algún examen de las oposiciones pasadas. Trabajaron en condiciones desfavorables durante años, sin lugar de residencia fijo, con una inestabilidad familiar y social permanente, sin apenas rentabilidad económica, y con la única esperanza de consolidar la plaza que ocupaban en el futuro. Eran buenos para el sistema educativo; con frecuencia han recogido las plazas, los horarios, de los que huía el «otro» profesorado.

La precaria estabilidad que un sector de éstos tiene fue conquistada en múltiples movilizaciones, con también múltiples descuentos por huelgas (alrededor de 350.000 ptas. le ha costado a gran parte del colectivo su lucha por una batalla tan digna como convertir el puesto de trabajo eventual en fijo). Nadie les ha regalado nada, echarles del sistema sí sería robarles mucho.

Si se ha de evaluar su trabajo, que se haga, pero al mismo nivel que a los demás. También el trabajo del funcionariado puede y debe ser evaluado; sería injusto tratar con rasceros diferentes a trabajadores y trabajadoras por formar parte del funcionariado o no.

La calidad de la enseñanza no queda garantizada por ningún tipo de oposición, como ésta tampoco demuestra la preparación didáctico-pedagógica de las personas por la obtención de una determinada nota. La calidad de la enseñanza no se degrada por la confirmación de interinos e interinas en su puesto de trabajo, sino al contrario. Existen otros muchos factores sobre los que la Administración debe incidir para avanzar realmente hacia un sistema educativo de calidad.

Las trabajadoras y trabajadores parados tienen derecho a quejarse. Muchos de ellos no han podido ni entrar en bolsas de trabajo, y tienen pocas opciones para superar el concurso-oposición, a muchos les resulta imposible. Tienen motivos para sentirse engañados; se les dice que hay muchas plazas, pero no son para ellos. Es lógica su decepción y casi desesperación.

Sin ánimo de polemizar, hay que decir que este desaguisado tiene responsables. La Administración, CC OO y ANPE, firmaron un acuerdo que contemplaba una enorme mentira. Quisieron contentar a todos. Se anunciaba, a bombo y platillo, una amplia oferta de empleo público que no existía, puesto que se ofertaban plazas ya ocupadas durante años por profesorado interino; no eran de nueva creación. Imaginemos el conflicto que se hubiera producido si hoy tuviéramos 40.000 profesores y profesoras en la calle, o si en cualquier otro sector —metal, minería...— se despidiese sin motivo a miles de trabajadores «eventuales durante años» para contratar como fijos a otros. Era una promesa rentable: el Gobierno la vendía antes de las elecciones autonómicas y CC OO como fruto de la PSP. De paso, las academias privadas hacían su negocio, vendiendo temarios sin contar toda la verdad. Sólo así se explica que los colectivos de parados y paradas no se indignaran en febrero, fecha del acuerdo, y esperaran a que todo estuviera consumado.

Mientras los colectivos de profesorado interino de todo el Estado se organizaban la Confederación de STEs, entre otros, les daban soporte. Sabíamos que este sistema no satisfaría a casi nadie; este colectivo lo rechazó siempre en las Asambleas porque no resolvía su estabilidad y les enfrentaba con otros compañeros y compañeras que también tenían derecho a trabajar. La alternativa elaborada por las asambleas, STEs, CGT y UGT, contemplaba un compromiso de estabilidad para todo el profesorado interino como *punto de partida*, el *acceso diferenciado por concurso* de méritos para este profesorado, la oferta de cursos de especialización acordes con la LOGSE y una Oferta de Empleo Público para parados y paradas que contemplara la realidad.

Nuestra acción sindical, ante el desarrollo de la LOGSE, está encaminada a la consecución de nuevos puestos de trabajo, que deben contribuir a paliar las muchas necesidades que tiene todavía nuestro sistema educativo. Las lógicas expectativas de los parados no deben dirigirse a su enfrentamiento con el colectivo de interinos, sino al esfuerzo conjunto para que las administraciones educativas aumenten las plantillas de los centros, para permitir la incorporación generalizada de nuevas especialidades, la reducción del horario lectivo, la mejor atención a la diversidad del alumnado, la cobertura por sustitutos de todas las bajas que se produzcan en los centros, el perfeccionamiento del profesorado en horario lectivo, la reducción del número de alumnos por aula, etc.

La aplicación de la LOGSE para conseguir una enseñanza de más calidad y compensadora de las desigualdades sociales exige un incremento de los presupuestos educativos que superen el 6% del PIB. Los reajustes a la baja, como el ocurrido este año, que afectan ya a la vida de los centros, perjudican claramente a la calidad de la enseñanza, y es tarea de toda la sociedad el impedirlo.

En esta lucha, que nadie lo dude, estaremos en primera fila. Pero nada, ni nadie, nos hará olvidar que, como Sindicato de trabajadores —parados o no—, estamos obligados a exigir la estabilidad de todo el que, en igualdad de condiciones, acceda a un puesto de trabajo en precario. Ay de aquel sindicato, o docente, que crea que se puede defender a un trabajador o trabajadora compitiendo y enfrentándolo con otro. Los trabajadores y trabajadoras no son cromos intercambiables. No.

Quisiéramos abrir una puerta a una solución definitiva, basada en la solidaridad y lucha común, y no en enfrentamientos entre colectivos; solución que contribuya a desarrollar una Escuela Pública sin crispaciones y al servicio de la ciudadanía. Os invitamos a reflexionar y dialogar para alcanzar una solución justa y solidaria.

Adéu a un company

Josep Eduard era mestre.
També era delegat de l'STE-PV en la Junta de Personal dels Centres de Defensa.
Participava en Seminaris i grups de treball d'eixos que es preocupen, després de classe, per fer avançar l'escola. Tenia família i fills.
Fins ací res d'estrany. Compartia treball i il·lusions amb milers de companys i companyes que aspirem a fer de l'educació una eina de solidaritat, d'alliberament.
Hui és notícia perquè ens ha deixat.
Josep Eduard Lapiedra va morir un trist dia a les vuit del matí, quan es preparava per a anar, com tots els dies, a l'escola. Cada dia continuarà estant entre nosaltres.
Josep Eduard, fins a sempre.

ESPAIS
DIDACTICS
NOVA REVISTA DE PEDAGOGIA

EXPERIÈNCIES
DEBATS
ENTREVISTES
OPINIONS
LLIBRES
MATERIALS

I TOT ALLÒ QUE AL VOLTANT DEL MÓN PROFESSIONAL DE L'ENSENYAMENT, D'UNA FORMA RIGOROSA I AMB UNA ÒPTICA PRÒPIA DEL NOSTRE PAÍS, ESPERAVES

SUBSCRIU-TE
Subscripció anual, quatre números: 1.500 PTA.
GALÀXIA EDICIONS
C/ Vive[illegible]iern, 9 - 1ª - 46007 València
Tel.: (96) 380 26 02. Fax: (96) 380 26 14

L'STE-PV organitza les VI Jornades Sindicals de l'Ensenyament

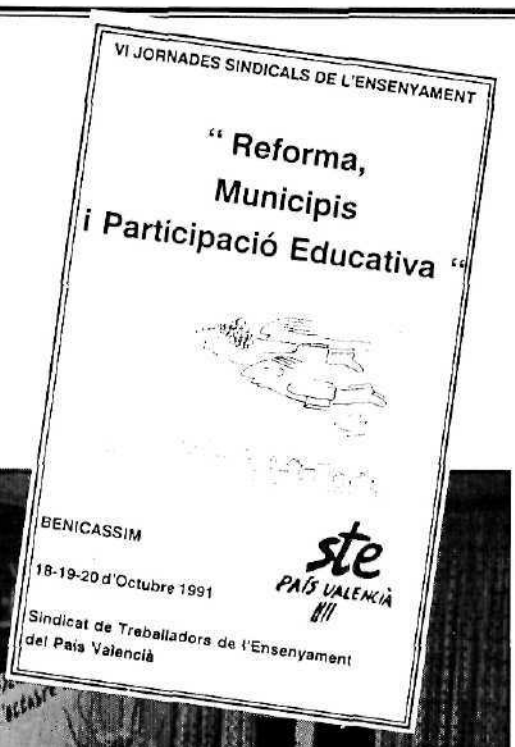

Els dies 18, 19 i 20 d'octubre van tindre lloc a Benicàssim les VI Jornades Sindicals de l'Ensenyament sobre «Reforma, municipis i participació educativa». Van començar amb una taula redona en la qual participaren representants de la Conselleria d'Educació, de la Federació Valenciana de Municipis, de la Federació Valenciana d'APAs, el president del Consell Escolar Valencià i representants d'IU i UPV. El PSPV, que també estava convidat, finalment no assistí. S'abordaren al llarg dels tres dies temes com: Paper i possibilitats dels Consells Escolars Municipals en l'impuls de la Reforma; desenvolupament de la LOGSE al País Valencià; infrastructura, nivells educatius i condicions sociolaborals; normalització lingüística a l'escola i a la societat...

L'STE-PV destaca la importància de les jornades perquè «el professorat està inquiet per la reconversió i els canvis que la Reforma suposa i hem de continuar plantejant en tots els òrgans de participació i negociació les preocupacions, interrogants i també les propostes que faran possible la Reforma que el País Valencià necessita».

En el marc d'aquestes jornades, que reuniren un nombre important de membres de Consells Escolars Municipals, de les Juntes de Personal i d'òrgans de l'STE-PV es va arribar a importants conclusions que seran publicades íntegres properament, d'entre les quals destaquen:

1. L'exigència d'una major participació educativa en els Consells Escolars de tots els nivells, potenciant el paper d'aquests òrgans envers el desenvolupament de la LOGSE al PV.
2. Denunciar la no constitució dels Consells Escolars Municipals en municipis importants, com ara Alacant, així com l'escàs interès de determinats representants municipals en dinamitzar aquests òrgans.
3. Proposar un debat a totes les organitzacions educatives i a l'Administració sobre la situació de la participació social en l'ensenyament i la necessitat d'eixamplar les competències educatives i la capacitat de finançament dels ajuntaments.
4. Reclamar de la Conselleria una política educativa pròpia que faça possible una Reforma progressista, garantint l'infrastructura de la xarxa de centres i plantilles de professorat adequades.
5. Demanar una política de normalització lingüística que assegure la creixent sol·licitud d'ensenyament en valencià, així com la creació d'un marc legal específic per als Ensenyaments Mitjans i l'acompliment de la normativa sobre immersió.
6. Dissenyar un model de Formació Permanent del Professorat amb la participació de sindicats, MRPs, CEPs..., no vinculat a millores retributives. Que reconega la formació com un dret i un deure i per tant vinculat a la jornada i el calendari, així com al centre de treball.

Amb les Jornades Sindicals del 91 ens avancem al futur per a que l'anomenada políticament Dècada dels Municipis siga una realitat al servei de l'educació, tot ampliant la seua concepció com a Sistema Formatiu Integral, on els centres d'ensenyament estarien inclosos com un element fonamental, però no exclusiu, en el procés educatiu.

Las comunidades educativas tienen la palabra:

Nuevo calendario y jornada escolar para la Reforma

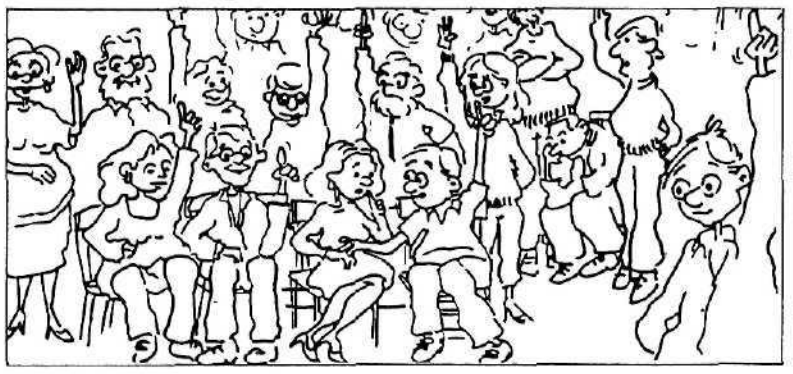

NECESIDAD Y POSIBILIDADES DE UN DEBATE

En el contexto de la Reforma educativa, uno de los aspectos estructurales que más favorecerían un nuevo marco de organización escolar que impulsara los planteamientos de la LOGSE sería la modificación del actual Calendario Escolar y la concepción rígida sobre jornada-horario.

Son posiblemente los temas que tienen mayores repercusiones en todos los sectores educativos y que por sus especiales implicaciones han provocado conflictos diversos. Por ello desde las Administraciones y algunos sectores de APAs se ha intentado obviarlos. Pero sabido es que los conflictos hay que resolverlos por la vía del diálogo, estudiándolos y buscándoles salida, y más cuando pueden dar lugar a alternativas positivas para el sistema educativo.

Los recientes ejemplos de Canarias y del País Valenciano demuestran que existen posibilidades para encauzar estos temas. En Canarias, con el acuerdo explícito sobre jornada escolar alcanzado por todas las organizaciones del mundo educativo y asumido por la Consejería, primer fruto de la «Plataforma canaria por la calidad de la enseñanza pública», que muy pronto se traducirá en una norma legal, y en el País Valenciano con el debate abierto en los Consejos Escolares Municipales, impulsado desde el Consejo Escolar Valenciano, sobre un nuevo calendario y jornada para la Reforma, que debe concluir antes de finalizar el curso con un documento conjunto a plantear a la Administración autonómica.

CAMBIAR EL CALENDARIO Y LA JORNADA ESCOLAR

El horario escolar y el calendario vigentes se implantaron hace muchos años. Los hábitos laborales, las costumbres sociales y las necesidades del sistema educativo han cambiado extraordinariamente. Estas nuevas necesidades exigen nuevas soluciones organizativas desde el ámbito escolar y social.

Sin pretender prejuzgar un debate imprescindible, algunos planteamientos de partida parecen lógicos:

— Es necesario partir de una visión global del tiempo escolar para distribuir el tiempo lectivo y de descanso dentro de la jornada y a lo largo del curso.

— No se puede imponer desde las Administraciones ningún modelo de jornada. No existe ningún estudio científico que demuestre las ventajas en el rendimiento escolar de un tipo de jornada sobre otro. Son otros muchos los factores que influyen. Pueden y deben existir diversas alternativas de horarios en la medida que exista un consenso mayoritario en la comunidad escolar y se adecue a la realidad de la zona. No tiene por qué coincidir el horario del profesorado con el del alumnado.

— Se debe garantizar el mantenimiento de los servicios de comedor y transporte con personal específico, así como una oferta de actividades complementarias para el alumnado, contempladas en los Proyectos y Planes de Centro y financiadas por las Administraciones municipales, provinciales o autonómicas. No es un deseo utópico. Exige evidentemente mayores inversiones educativas y de infraestructura cultural en los barrios y municipios. La mejora de la coordinación y optimización de los recursos existentes y la potenciación del papel de los municipios con mayores competencias educativas permitirían avanzar en ese objetivo.

— Cada vez es más evidente que si se quiere implicar al profesorado en todos los nuevos planteamientos de la Reforma, debe reducirse su horario lectivo, para dedicar ese tiempo a otras actividades de formación, preparación y coordinación. Cuando se dice que el equipo de un centro debe ser capaz de elaborar sus propios proyectos curriculares, ser más un profesor-investigador que mero ejecutor de programas, ser capaz de reflexionar sobre la teoría y práctica del complejo proceso del aprendizaje, de cambiar la concepción sobre cómo evaluar ese proceso, etc., hay que poner los medios para hacer posible todo esto. Y el principal medio, no el único, es la disponibilidad de tiempo.

— En cuanto al calendario escolar, parece razonable y asumido mayoritariamente que no debe condicionarse la distribución de días de descanso escolar con la evolución del calendario litúrgico. Hace tiempo que desde los STEs revindicamos un calendario más racional, como el existente en otros países europeos, que contemple períodos de algunos días de descanso cada dos meses de trabajo escolar. Existen alternativas muy desarrolladas al respecto. Alternativas globales que serían mejor aceptadas socialmente que los parches de algunos días en febrero u otros meses implantados por el MEC y algunas Administraciones autonómicas de forma descoordinada.

UN FRENTE COMÚN PARA CONSEGUIR EL OBJETIVO

Para abordar estos temas y cualquier problemática educativa es imprescindible un frente común de todos los sectores afectados, huyendo de enfrentamientos estériles, que sólo sirven para degradar la imagen de la enseñanza pública y favorecer las posiciones corporativistas.

Con un amplio y clarificador debate, junto a una exigencia común a todas las Administraciones de respeto a la soberanía de las comunidades educativas y a las decisiones de los Consejos Escolares, podríamos avanzar en la creación de ese nuevo marco de organización escolar que permitiría una mejora estructural de la enseñanza pública. Desde la Confederación de STEs os proponemos pasar a la acción.

Melchor Botella

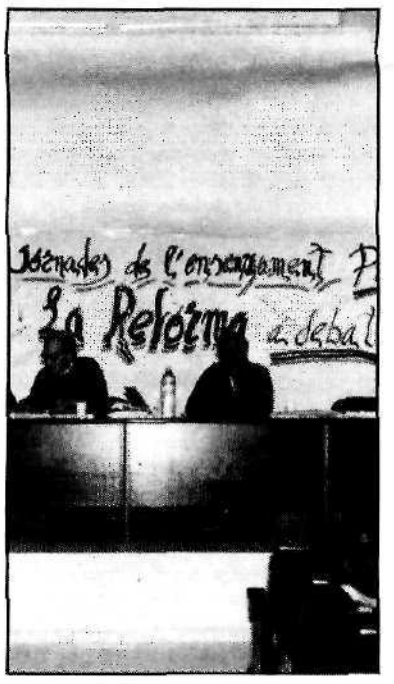

Calendario y jornada para la reforma a debate

Ya disponemos del borrador enviado por el Consejo Escolar Valenciano a los Consejos Escolares Municipales para su debate. Aún con todas las limitaciones que tiene es necesario aprovechar el momento para participar desde los distintos Consejos Escolares de Centro. Podemos pedir este documento y otros alternativos como el elaborado por el STE-PV (publicado en el ALL-I-OLI de junio del 91) y extender el debate, haciendo llegar nuestras conclusiones al Consejo Escolar Municipal a través de nuestros representantes. Es necesario tomar la iniciativa en aquellos Consejos Escolares Municipales que no se haya planteado el debate, puesto que éste se cierra en diciembre.

Congressos Internacionals a Madrid

Durant el proppassat mes de juliol els Congressos Internacionals de la FIAI (Federació Internacional de l'Ensenyament Primari) i FIPESO (Federació Internacional de l'Ensenyament Secundari), organitzacions majoritàries del professorat a nivell mundial, s'han reunit a Madrid.

La nostra Confederació, que forma part d'aquestes Federacions Internacionals conjuntament a la F. E. de CC OO, valora positivament el resultat d'aquests dies de treball centrats en l'aportació, des del món sindical, al disseny d'una política educativa per al segle XXI.

Voldríem reproduir, pel seu significat, el discurs inaugural de la nostra delegació. Per a nosaltres, reflexionar sobre la nostra raó de ser com a sindicat és quelcom més que paraules.

Madrid fue llamada «rompeolas de toda las Españas» y por ello he querido desearos la bienvenida, en nombre de la confederación de STEs, en las cuatro lenguas que son oficiales en algunas de nuestras nacionalidades históricas.

Hace 55 años, en los días trágicos de nuestra guerra civil, Madrid fue también denominada «corazón del mundo».

Hoy, afortunadamente, las cosas son de otra manera y nuestro «viejo profesor», el entrañable y recordado don Enrique Tierno Galván, alcalde que fue de esta villa, pudo denominarla «capital del contento de Europa».

En 1992, en que se celebrarán en España varios acontecimientos internacionales (Exposición Universal en Sevilla, Olimpiadas en Barcelona), Madrid será la capital europea de la cultura.

Mas ¿de qué Europa?, ¿de qué cultura?

A nosotros nos gustaría poder hablar de una Europa abierta y que asumiera sus responsabilidades en el terreno de la solidaridad. No una especie de bunker del egoísmo a cuyas puertas se rechazara a todo el que procediera de un país no desarrollado.

No nos gustaría ejercer el papel de frontera que cerrara pasos hacia la próspera Europa a quienes proceden de países pobres. Durante mucho tiempo hemos sido un país de emigrantes:

— A finales del siglo pasado y comienzos de éste, hacia América Latina.

— En 1939, como consecuencia de la guerra civil, muchos miles de españoles tuvieron que buscar asilo en países, sobre todo, de Latinoamérica, en los que tenemos una deuda aún no saldada.

— Y hasta mediados de los 60, fueron varios cientos de miles los españoles que por razones económicas tuvieron que emigrar hacia los países desarrollados del norte y centro de Europa.

Deseamos una Europa multicultural, donde las culturas de cuantos en ellos viven, sean o no de origen europeo, tengan un lugar, un respeto y una promoción. Bien entendido, y sin que signifique ninguna restricción a los derechos de dichas culturas, en el marco de los derechos de igualdad que hemos ido consiguiendo.

Pongo un ejemplo: no consideraríamos como un fenómeno cultural la discriminación de la mujer, y así habría que actuar para que todas las niñas tuvieran el mismo acceso a la educación y la misma formación que los niños. La diferencia cultural no puede usarse como coartada para justificar discriminaciones que también han existido en nuestras culturas, y que si han ido paliándose ha sido en base a mucho esfuerzo y a mucho trabajo reivindicativo de quienes las padecían y padecen aún en bastante medida.

Cuando las declaraciones racistas y contrarias a los emigrantes de otras regiones del mundo hacen subir en nuestros países la popularidad de los políticos que las realizan, la campana de alarma debe sonar entre nosotros, que como sindicalistas tenemos la búsqueda de la emancipación del hombre como base y razón de ser de nuestra existencia; y como enseñantes, la responsabilidad de educar en los valores de la igualdad y la solidaridad.

Vivimos momentos de un enorme interés histórico; seguramente esto se dice siempre, pero en pocas ocasiones ha estado tan justificado.

La caída del muro de Berlín y el resto de acontecimientos con él relacionados, hizo concebir esperanzas de un mundo en paz y más solidario.

Pensábamos que se abrían grandes posibilidades de futuro, que la carrera de armamentos podía ser abandonada y que el ahorro que ello supondría —se le llamó el dividendo de la paz— podría al fin destinarse a combatir la pobreza, a extender la educación y a contribuir al desarrollo.

Lamentablemente, un conflicto bélico, la guerra del Golfo Pérsico, especialmente delimitado a una región, pero con implicaciones mundiales, vino a recordarnos que la paz sigue siendo algo pendiente de conseguir.

Las ferias del armamento han vuelto a tener un gran éxito de público y clientes y los fondos necesarios para el desarrollo continúan destinándose a otros objetivos no beneficiosos.

Y mientras tanto, cuando la confrontación este-oeste ha perdido su sentido, se mantiene y acrecienta la diferencia norte-sur. Y el hecho de que por razones de cercanía cultural o interés político se prime la ayuda a los países que antes formaban el denominado «campo socialista» puede significar un deterioro aún mayor en los países de África y América del Sur.

El desarrollo del Norte se hace, con frecuencia, a expensas del Sur. Se utilizan sus materias primas, con bajos precios, y se trasladan a él las industrias contaminantes.

La preocupación por la ecología, que va cobrando cuerpo en los países desarrollados, no funciona tanto cuando se trata de establecer factorías, que contribuyan a mantener nuestro bienestar, en países eufemísticamente denominados «en vías de desarrollo».

Y en el mejor de los casos, cuando la preocupación ecologista llega a tener en cuenta situaciones de destrucción del medio ambiente en el denominado «Tercer Mundo», no se valora suficientemente la necesidad de contribuir al desarrollo.

No es justo, por ejemplo, decir que hay que conservar la Amazonia, gran pulmón para todo el planeta, sin preocuparse a la vez de que la población de los países del Amazonas puedan vivir con dignidad, desarrollarse y controlar sus propios recursos. Un esfuerzo amplio es imprescindible para paliar esta situación.

Alguien puede preguntarse, ¿qué tienen en común enseñantes y sindicalistas de países tan diferentes?

En estos tiempos en que tantas «certezas» se han venido abajo, siguen existiendo valores que no han perdido su valor.

Hace 202 años los revolucionarios franceses proclamaron un triple ideal «Libertad, Igualdad, Fraternidad».

Sabemos de las dificultades que han existido para llevar adelante estos ideales.

Cuando se ha puesto el énfasis sólo en el primero y de una manera más bien formal, olvidando completamente el segundo, se han producido situaciones como las del «capitalismo manchesteriano», contra las que lucharon los primeros sindicalistas y siguen produciéndose numerosas situaciones de injusticia y dolorosas lacras sociales.

Pero cuando se ha buscado la «igualdad», también de manera formal, despreciando la libertad, se han producido fracasos que, en estos años, se han demostrado estruendosamente.

Ambos objetivos son irrenunciables; hay que avanzar hacia los dos y realizar su compatibilidad.

Y también poner en práctica el tercero, posiblemente el más olvidado, esa hermosa palabra, como dice nuestro profesor y cantautor José Antonio Labordeta, que es la «fraternidad». Y que hoy, en términos más modernos y laicos, denominamos «solidaridad».

Solidaridad que debe llevarnos más allá de donde llegaría la estricta justicia.

Madrid, «corazón del mundo», «capital del contento de Europa» es hoy la «capital de la enseñanza», por vuestra presencia aquí.

Enseñanza que querríamos sirviera para suscitar en nuestros alumnos aquellas tres grandes posiciones que decía Bertrand Russell habían dominado su vida: el amor, la verdad y la búsqueda del conocimiento y la piedad para con los débiles.

Muchas gracias.

dificultats i negatives de l'Administració en el compliment dels drets laborals de les dones

¿Quina igualtat?

En el present curs 91/92 estem observant una regressió en l'acompliment de les condicions necessàries per a que les dones puguen exercir els drets laborals que li pertoquen en el cas de excedències per maternitat, reduccions de jornada per fills menors de 6 anys, etcètera.

I. REDUCCIÓ DE JORNADA PER MATERNITAT

Les persones que emparant-se en l'article 37, paràgraf 5, de l'Estatut dels Treballadors, o l'apartat f de l'article 30 de la Llei 30/84, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, demanen la reducció de jornada de treball —amb la reducció proporcional del sou— se li concedeix aquesta, però quasi mai s'envia una persona per a substituir el temps que falta al centre, i així, els companys i companyes de centre han de suplir la seua «falta».

És una manera indirecta de condicionar l'exercici d'un dret, ja que al demanar reducció de jornada, les dones —quasi sempre són les dones les que la demanen— saben que «perjudiquen» a altres.

II. EXCEDÈNCIA PER MATERNITAT EN LES INTERINES

III. BAIXES PER MATERNITAT EN LES INTERINES QUAN LES CRIDEN PER A TREBALLAR

Si una dona té la «desgràcia» d'haver tingut un fill i estar en baixa per maternitat en el moment en què l'avisen per a incorporar-se al treball, perdrà la seua plaça i quedarà a l'espera de si en el moment que acabe la seua baixa hi ha o no hi ha places per a treballar. És evident que el ser dona i tindre fills suposa així un greu perjudici per a l'hora del treball, i molt més si tenim en compte que moltes vegades el treballar el següent curs depén dels dies treballats el curs anterior.

IV. POSSIBILITAT DE CANVI DE LLOC DE TREBALL PER A LES DONES EMBARASSADES

Aquest estiu ha eixit una normativa que afecta a les treballadores de l'Administració pública segons la qual una dona pot demanar, en cas d'estar embarassada, un canvi de lloc de treball, si considera que aquest que ocupa li pot perjudicar.

L'esmentada normativa no s'ha desenvolupat per al cas de les treballadores de la sanitat i l'educació.

Universitat

Respectar el joc democràtic

Fa quasi un any que van ser les eleccions sindicals a la Universitat, i ja és hora de fer balanç. En les eleccions de l'any 91 el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STE-PV) va optar per presentar-se també a la Universitat, en concret a la de València-Estudi General.

No obstant, n'hi havia qui no volia cap reforçament per l'esquerra —se sentia prou reforçada?, ¿volia reforçar-se per la dreta?...—. Les declaracions a la premsa de la portaveu de CC OO van ser molt explícites: « ..... se lamentó de la irrupción del STE-PV en la Universidad de Valencia, pese a que no ha impedido que CC OO cuente con un delegado más» (*El País*, 30 de novembre del 1990).

Contrastant amb aquestes significatives declaracions, les de l'STE-PV: «El STE-PV se congratuló de que los otros sindicatos de clase hayan mantenido sus posiciones» (*El País*, 30 de novembre del 1990).

La nostra manera de fer les coses sembla que ha topat amb la de CC OO, que s'ho ha pres, des del principi, com una qüestió personal.

Que un determinat sindicat tinga la majoria, o quasi, en un determinat sector del món laboral no significa necessàriament que cap altre sindicat puga accedir-hi. El joc democràtic és això: democràtic; les eleccions sindicals són això i no cap altra cosa, i els sectors són sectors i no «cortijos».

I diem tot açò perquè, a banda de tots els entrebancs, males cares, actituds poc, diguem-ne, unitàries —CC OO ha convocat dues assemblees «unitàries» amb UGT i CSIF, sense comptar amb nosaltres, segons ells perquè som desconeguts, segons el nostre bon enteniment perquè no ens volen reconéixer malgrat els resultats de les eleccions—, el sindicat de què parlem té una línia clara d'actuació —cosa que sempre és d'agrair—: que l'STE-PV no «toque bola», i disculpeu l'expressió.

Fa ja molt de temps, massa, que estem demanant estar en la Mesa de Negociació de la Universitat, que és on es tracta el gros dels temes que ens interessen, aquesta Mesa és alegal i fruit d'un acord polític amb el resultat de les anteriors eleccions sindicals. Després de les de l'any 90, el més normal és que l'acord s'hagués revisat i se n'hagués constituït una nova atenent els nous resultats, doncs el més normal no és el més comú, l'acord no s'ha revisat malgrat haver un acord de Junta de PDI —amb l'abstenció de CC OO— i haver-hi segons ens han manifestat voluntat de fer-ho per part del rectorat. L'única cosa que hem aconseguit ha estat un intent de revisió del «reglament» —«hagan ustedes las leyes, que yo haré los reglamentos»—, que no ha prosperat gràcies a l'actitud de CC OO. Resultat, l'STE-PV que va participar lliurement i sense coaccions —o això pensàvem— en unes eleccions sindicals entenem que democràtiques, que va aconseguir, sense amenaces, el suport de més d'un 10% del professorat de la Universitat i que per això es creu legitimada per a participar en tots els òrgans que d'aquest fet se'n deriven, es troba exclosa de la Mesa de Negociació gràcies a l'esforç poc unitari de qui no vol o no necessita que ningú la dinamitze per l'esquerra, gràcies a l'esforç de CC OO. I no volem parlar de la Mesa Estatal d'Universitat ni de la situació en la Jaume I, seria de mal gust.

Nou concurs de trasllats d'Ensenyament Secundari

S'ha començat a negociar el nou concurs de trasllats de Secundària amb el Ministeri d'Educació, a Madrid. Sembla ser que el Govern central abans d'obrir la negociació s'ha reunit amb els diferents governs autòuoms per pactar com i des d'on es negociarà. De fet, al País Valencià la Conselleria de Cultura encara no ha dit ni pruna sobre aquest tema.

Davant açò la Confederació d'STEs planteja la següent PLATAFORMA REIVINDICATIVA, que voldria unitària, contra la proposta d'ordre marc que ha ofert el Ministeri:

— L'antiguitat en el cos i la permanència en el centre constituirà el pes fonamental del barem del concurs.

— No a la puntuació de la «condició» de catedràtic.

— Puntuació per expectativa de destinació.

— Puntuació per la totalitat de serveis docents prestats a l'Administració (incloent-hi els serveis com personal interí).

— Que al concurs 91-92 hi participe tot el professorat que ho desitge, fins i tot qui va obtindre desti definitiu l'any passat.

— Solució per als «desplaçats»:

• Possibilitats de ser confirmats a la plaça a la qual han estat desplaçats.

• No al desplaçament indiscriminat; negociació de la nova plaça dintre de la localitat.

• Puntuació addicional.

— Negociació de les vacants; s'ha de treure el màxim nombre possible de places reals.

— Negociació de la xarxa de centres.

— No a la puntuació de càrrecs directius (en tot cas consumibles en cada concurs).

I en tot cas denunciar que la dinàmica per a la negociació hauria d'haver eixit des d'ací i confluir posteriorment.

Amb aquest concurs la majoria necessita més números que en la loteria.

PROFESSORAT TÈCNIC D'FP (MESTRES DE TALLER)

Davant la variació de les condicions de treball i la incertesa futura del cos de Professorat Tècnic d'FP per l'aplicació de la LOGSE, la Confederació d'STEs exigeix:

1. Negociació immediata de garanties laborals i docents de l'ESO i post-obligatòria.
2. Participació en el concurs de trasllats en igualtat de condicions.
3. Immediata implantació dins de l'horari lectiu de cursos de formació i especialització a càrrec de l'Administració.
4. Negociació de les especialitats de la formació professional específica.

Propuesta del MEC

1. Experiencia como catedrático.

— Por tener adquirida la condición de catedrático, 20 puntos.

— Por cada año de antigüedad con la condición de catedrático, 1 punto.

A estos efectos la antigüedad en la condición de catedrático, con anterioridad a la entrada en vigor de la LOGSE, será la que corresponda con los servicios efectivamente prestados en el Cuerpo de Catedráticos (máximo 20).

2. Antigüedad.

— Por cada año de servicios efectivos del Cuerpo o Escala a que corresponde la vacante, 1 punto.

— Por permanencia en el puesto desde el que se concursa con destino definitivo o en el que se esté adscrito en el exterior, en función inspectora o en administración educativa.

— Por el 1.º y 2.º años, conjuntamente, 1 punto.

— Por el 3.er año, 1 punto.

— Por el 4.º año, 2 puntos.

— Por el 5.º y 6.º años, por cada uno, 3 puntos.

— A partir del 7.º año, por cada uno de ellos, 1 punto.

Exclusivamente para los profesores que participan por primera vez con carácter voluntario:

Por cada año como funcionario de carrera en activo en expectativa de destino, 0'50 puntos.

3. Méritos académicos (máximo 5).

— Por el grado de doctor en la titulación alegada para ingreso en el Cuerpo o Escala, 3 puntos.

— Otros títulos:

• Por cada título universitario distinto del alegado para ingreso en el Cuerpo o Escala de igual o superior grado, 1 punto.

• Por cada grado de Doctor en otra titulación distinta de la alegada para ingreso en el Cuerpo o Escala, 1 punto.

• Por cada título universitario de grado inferior al alegado para ingreso en el Cuerpo o Escala, 0'50 puntos.

• Para los cuerpos que imparten docencia en Escuelas Oficiales de Idiomas.

Por cada certificado de aptitud en otros idiomas distintos de la especialidad por la que se concurre, 1 punto.

4. Por actividades de formación, perfeccionamiento e innovación educativa.

— Por cursos superados o impartidos organizados por las Administraciones Educativas con competencias plenas en materia educativa o por las Universidades, relacionadas con la Enseñanza.

— Por cada 10 horas de curso, 0'10 puntos (máximo 4).

A estos efectos se sumarán las horas de todos los cursos, no puntuándose el resto del número de horas inferiores a 10.

Por otras actividades de formación y perfeccionamiento organizadas por las Administraciones Educativas con competencias plenas en materia educativa.

— Por cada 10 horas de actividades, 0'10 puntos (máximo 3).

A estos efectos se sumarán las horas de todas las actividades, no puntuándose el resto del número de horas inferiores a 10.

— Por cada año de actividades de innovación educativa, 0'50 puntos (máximo 3).

5. Publicaciones y otros méritos (máximo 4 puntos).

— Por publicaciones de carácter didáctico y científico sobre disciplina objeto del concurso, o directamente relacionadas con la organización escolar.

— Méritos artísticos (aplicables sólo a los Cuerpos que imparten las enseñanzas artísticas).

• Por composiciones estrenadas, grabaciones o conciertos como solistas.

• Por premios en exposiciones o en concursos de ámbito nacional o internacional.

6. Valoración por trabajos desarrollados (máximo 20 puntos).

— Por cada año como director en centros públicos de Bachillerato, Formación Profesional, Artísticas e Idiomas, 3 puntos.

— Por cada año de vicedirector, secretario o jefe de estudios de centros públicos de Bachillerato, Formación Profesional, Artísticas e Idiomas, incluidas las secciones de Formación Profesional, o delegado del jefe de estudios de extensiones de Instituto de Bachillerato o similares en comunidades autónomas, director-jefe de estudios de sección delegada, director de sección filial, director de centro oficial de Patronato de Enseñanza Media, administrador en centros de Formación Profesional, profesor delegado en el caso de la sección de Formación Profesional o jefe de residencia de Enseñanzas Integradas, 2 puntos.

— Por cada año como subdirector, vicesecretario, delegado-jefe de estudios nocturnos en sección delegada, delegado del secretario de extensiones de Institutos de Bachillerato o similares en comunidades autónomas, director, jefe de estudios o secretario de los centros homologados de convenio con corporaciones locales, director de colegio libre adoptado con número de registro personal, o secretario de centro oficial de Patronato de Enseñanza Media, 1 punto.

Integración de Cuerpos Docentes

Se integran en el Cuerpo de Maestros los funcionarios pertenecientes al Cuerpo de Profesores de Educación General Básica, en el Cuerpo de Profesores de Enseñanza Secundaria los funcionarios pertenecientes a los Cuerpos de Catedráticos Numerarios, Profesores Agregados de Bachillerato y Profesores Numerarios de Escuelas de Maestría Industrial, y en el Cuerpo de Profesores Técnicos de Formación Profesional los funcionarios del Cuerpo de Maestros de Taller de Escuelas de Maestría Industrial.

Asimismo en la Disposición transitoria cuarta afirma que los actuales profesores de EGB, integrados por esta Ley en el Cuerpo de Maestros que pasen a prestar servicios en el primer ciclo de la educación secundaria obligatoria, podrán continuar en dicho ciclo indefinidamente. En el supuesto de que éstos accedieran al Cuerpo de Profesores de Enseñanza Secundaria, conforme a lo previsto en la disposición adicional decimoquinta (reserva del cincuenta por ciento) podrán permanecer en su mismo destino.

Durante los primeros diez años las vacantes de primer ciclo de ESO continuarán ofreciéndose a los funcionarios del Cuerpo de Maestros con los requisitos de especialización que se establezcan.

Para permitir la movilidad en el primer ciclo de la ESO, así como el ejercicio de la docencia en este ciclo por los actuales profesores de la EGB y por aquellos que accedan al Cuerpo de Maestros, se reservará un porcentaje suficiente de las vacantes que se produzcan en este ciclo. Hasta 1996 las vacantes resultantes del concurso de traslados en el primer ciclo de la ESO, se incluirán en la oferta pública para el ingreso en el Cuerpo de Maestros.

Hasta aquí, lo que literalmente dice la Ley, el problema surge en las incógnitas que plantea y su interpretación. Por poner algunos ejemplos concretos hablaremos de la ordenación de los funcionarios en los nuevos cuerpos, que se hará de acuerdo con la fecha de su nombramiento como funcionario de carrera y nos preguntamos cómo se solucionará el contencioso, en el Cuerpo de Profesores de Secundaria, entre los profesores de una misma asignatura, con la misma fecha de nombramiento, uno de ellos con la categoría de catedrático y el otro no o uno procedente de BUP y el otro de FP, ¿quién está antes que quién y por qué?

En la disposición transitoria cuarta dice que los profesores de EGB que pasen a prestar servicio en el primer ciclo de la ESO... ¿quiénes son los que pasan? ¿Los que están actualmente impartiendo el ciclo superior de EGB? ¿Atendiendo a qué criterios? ¿Sólo al de antigüedad?

¿Por qué en la disposición adicional decimoquinta se exigen 8 años de antigüedad a los profesionales del grupo B (maestros de EGB y maestros de taller licenciados) para poder acceder al Cuerpo de Profesores de Secundaria, cuando el RD 28/1990 de 15 de enero, por el que se aprueba el Reglamento General de Provisión de Puestos de Trabajo y promoción profesional de los funcionarios civiles de la Administración del Estado en su Capítulo VII, art. 29-4, dice textualmente que los funcionarios que participen en pruebas de promoción interna deberán tener una antigüedad de al menos dos años en el cuerpo o escala a que pertenezcan? ¿Es que acaso el MEC considera que los docentes necesitan más preparación para promocionar? Si es así, nos gustaría que nos explicaran por qué.

El futur dels SPEs

La situació dels Serveis Psicopedagògics Escolars (SPEs) ve regulada pel Decret 53/1989, on es defineixen les condicions laborals, les distintes categories laborals i situacions administratives i la provisió dels diferents llocs de treball. Dins d'aquestos serveis hi ha professors especialistes en Psicopedagogia, logopedes..., que en uns casos són funcionaris i en altres personal laboral que depén de la Generalitat Valenciana.

Fruit dels Acords Sindicals de Maig del 88, els llocs ocupats en comissió de servei s'han de transformar en definitius. Per tal d'encarar aquest procés i previ a la publicació del Decret, s'encetà un procés negociador on l'STE-PV demana que els llocs de treball dels logopedes es proveïsquen mitjançant el Concurs General de Trasllats, i per als PEPs demanem que es tinga en compte el requisit de llicenciat en Psicologia i/o Pedagogia. La primera és arreplegada, encara que incomplida, en les dues convocatòries posteriors, convocatòries que tenim recurrides. I la segona no, amb l'objectiu d'estalviar-se pagar les retribucions del grup A al professorat que hi puga accedir. Aquest fet és contestat des de l'STE-PV, col·legis professionals, facultats..., doncs és inaudit que per a realitzar un treball propi de psicòlegs i pedagogs no es demane tindre la corresponent llicenciatura. En tot cas i pel barem per a accedir totes les persones seleccionades tenen aquesta titulació.

Ara, després de l'aprovació de la LOGSE i d'algunes normes que la desenvolupen, la situació dels SPEs s'ha de negociar amb la Conselleria. D'una banda, el futur dels Serveis (plantilles, funcions i competències dels diferents professionals, condicions laborals, provisió dels llocs de treball...), i d'altra, la situació i el futur de les actuals plantilles. Sobre el primer punt el MEC ja ha avançat quina serà la seua postura, encara que s'ha de negociar; aquesta consisteix en:

— **Gabinet d'Orientació.** Composat per un psicòleg o un pedagog, un professor de l'àrea de lingüística, altre de l'àrea científica-tecnològica i altre tècnico-pràctic. Les seues funcions seran de docència directa en part, elaboració de materials i estratègies per a l'alumnat i atendre i desenvolupar programes de diversificació. La provisió serà dins del concurs de trasllats, encara que conservant la seua especificitat.

— **Equips de sector.** Les seues tasques serien similars a les dels SOEVs i equips multiprofessionals, sent fora del centre.

Sobre la situació dels actuals psicòlegs i pedagogs, el MEC parla d'accés al grup A mitjançant el concurs de mobilitat del B a l'A.

Mentre la Conselleria d'Educació no ha obert la boca encara. Per aquest motiu, ja en el mes de maig passat li vam demanar una Mesa Sectorial, petició que li hem reiterat el passat dia 15 d'octubre. L'objectiu d'aquesta ha de ser clarificar què va a passar amb els SPEs, possibilitar l'accés al Cos de Secundària dels psicòlegs i pedagogs i negociació de les condicions laborals de tot el personal adscrit als serveis.

L'ordre d'inici de curs:

Procés de mobilització als EE MM

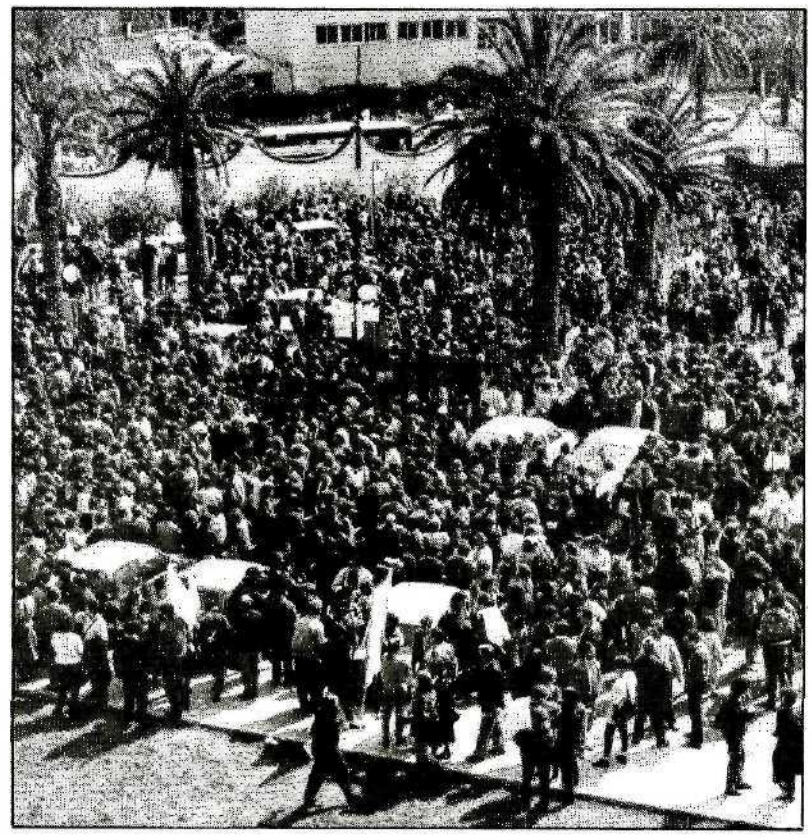

ANTECEDENTS

L'STE-PV ha exigit reiteradament a l'Administració la negociació de les instruccions —ordre o circular— d'inici de curs.
El canvi de la jornada de treball —de 40 a 37 hores— que suposava la pèrdua de la dedicació exclusiva, junt al desordre en la confecció dels horaris i els eterns problemes dels ensenyaments mitjans (ràtios, ensenyament en valencià, afins, etcètera) van motivar que l'STE-PV organitzés campanyes al començament del curs escolar; durant maig del 90 vam fer un ALL-I-OLI amb les nostres alternatives i vam convocar nombroses assemlees on féiem palesa la necessitat de no acceptar passivament unes instruccions que regulaven tota la vida quotidiana dels centres. Finalment l'Administració convocà els sindicats de la Mesa Sectorial per a «negociar» per primera vegada l'ordre el 30 de maig i el 5 i 7 de juny del 1990. Els desacords eren tants que l'Administració demanà als sindicats les seues postures per escrit: L'STE-PV lliurà un dossier complet amb les seues reivindicacions, que no van ser assumides per l'Administració.

CURS 91-92

La data en què es convocà la Mesa Sectorial per «negociar» l'ordre del curs 91-92 ja indicava quina era la poca voluntat negociadora de l'Administració: el 26 de juliol del 91.

Totes les reivindicacions del professorat, que l'STE-PV presentà a la Conselleria, impliquen un augment de la despesa en Educació. La Conselleria sí que modifica l'ordre, però precisament en sentit invers al que nosaltres demanàvem. Sota el pretext d'una política «d'optimització de recursos» presenten un Annex I per a EGB on no s'avança en cap de les reivindicacions necessàries, i a més a més introdueix coses des de tots els punts de vista inacceptables, que les substitucions siguen cobertes pel professorat del centre.

D'altra banda, l'Annex II per a BUP i FP modifica encara més les condicions laborals del professorat; d'aquestes modificacions en destaquem les següents:

— L'augment de l'horari lectiu, que pot arribar fins 21 hores lectives.

— La valoració inadequada de les activitats culturals i extra-acadèmiques, com es desprén de la reducció horària dels vice-directors.

— La inacceptable discriminació dels caps de departament, del cap de departament de pràctiques i dels caps de divisió en FP, així com dels tutors de pràctiques en alternança en no reconéixer-los la reducció.

— El previsible trasllat de centre del professorat que quede sense horari.

— La possibilitat que el seminari assumesca fins 4 hores lectives més.

— L'obligatorietat d'impartir assignatures afins per a completar horari.

— L'exclusió d'hores de desdoblament per a pràctiques d'idiomes estrangers i de laboratoris, que només seran assumides per a completar horaris. Això mateix pot ocórrer amb les hores de repàs i d'aprofundiment. Tampoc no s'assegura la impartició de segon idioma.

— La supeditació al mateix criteri de les reduccions dels majors de 55 anys.

— No es redueix la ràtio professorat/alumnat/aula.

— Es manté l'entrebanc per a impartir les classes en valencià.

— Es condicionaran si s'escau els permisos del professorat a que el seminari es faça càrrec de les substitucions.

Aquesta ordre va ser valorada per l'STE-PV molt negativament per les greus repercussions per al funcionament dels centres, la qualitat de l'ensenyament i el necessari augment de les plantilles.

PROCÉS DE MOBILITZACIÓ

Inici del procés:

— Durant la primera setmana de setembre l'STE-PV fa pública internament, a l'afiliació i als centres, i externament, a través dels mitjans de comunicació, la nostra postura de rebuig i malestar davant l'aplicació de l'ordre. Es genera un moviment de directors d'EE MM contra l'aplicació de l'ordre.

— Posteriorment, davant el desenvolupament de dinàmiques paral·leles, l'STE-PV es planteja l'estratègia que permeta sumar forces i fer-les confluir:

• Ens plantegem incidir directament en la reunió de directors, valorant positivament els seus esforços i proposant la confluència en assemblees de tot el professorat.

• Convoquem una reunió unitària dels sindicats amb l'intent que tots potencien la mobilització, i aconseguir la sindicalització del moviment.

• L'STE-PV demana a Conselleria la convocatòria urgent d'una entrevista amb tots els sindicats de la Mesa Sectorial, que permeta la resolució del conflicte.

Incorporació del professorat:

— En la setmana del 16 al 21 una gran quantitat de claustres fan pública la valoració negativa de l'ordre i entren en la dinàmica de les assemblees.

— Es manté la reunió de directors i el dia 21 es demana als sindicats que fins aquell moment havien estat participant-hi que isquen de la reunió. L'STE-PV critica el caràcter tancat que prenia aqueixa reunió, tot entenent que el problema no era, ni és, entre l'Administració i els directors.

— L'Administració va mantindre reunions amb la permanent de directors i promet mesures de flexibilització.

— La mobilització, que es convoca unitàriament per part dels sindicats, dóna el seu fruit, el professorat respon i l'Administració convoca una Mesa Sectorial que havíem demanat i que fins aquell moment no s'havia convocat. La postura dels sindicats: derogació de l'ordre o anul·lació dels articles conflictius o en tot cas no aplicació de l'ordre i compromís de negociar la de l'any que ve; la de l'Administració: aplicació flexible de l'ordre que mantinga els serveis educatius a nivells similars que els del curs passat.

— El professorat manté les seues postures i les assemblees «provincials» ratifiquen la no confecció d'horaris; d'altra banda es convoca una concentració a València i als serveis territorials de Castelló.

RESOLUCIÓ DEL CONFLICTE

— La mesura de pressió que fins aleshores s'estava seguint majoritàriament era la paralització administrativa dels centres, claustres oberts, assemblees i concentracions, professorat als centres, però sense horaris, amb el suport d'aquestes mesures els sindicats entrem a negociar amb l'Administració en el marc d'una Mesa Sectorial. Després d'una dura i llarga negociació l'Administració accepta la necessitat de negociar una nova ordre per a l'any que ve i la creació d'una comissió de seguiment de casos específics per a enguany, amb presència sindical. Amb la qual cosa, si bé formalment l'ordre no es deroga, de fet no s'aplica amb la contundència que l'Administració volia.

— La valoració que les assemblees convocades fan del document és negativa, però també es majoritària la postura de no convocar vaga. Amb la qual cosa la possibilitat de seguir pressionant l'Administració des de la Mesa és mínima.

— A l'STE-PV no li agrada l'eixida del conflicte, però valora que sense més pressió s'acaba la capacitat de negociació i queden pendents encara: la petició de més de 220 professors per part dels centres per completar la seua plantilla, l'inici d'actes que inspecció estava alçant en determinats centres —els més combatius— i les conseqüències negatives que es podien derivar d'un inici de la normalitat no unitària.

— Per tot això el nostre sindicat entenia que, d'una banda, arrancar de l'Administració el compromís de negociar l'ordre del curs 92-93 era molt positiu; el fet que formalment l'ordre d'enguany no es derogue no permet avançar les reivindicacions pendents d'altres anys i agreujades enguany, però la comissió institucional pot ser una bona eina per a parar l'agressió que l'aplicació de l'ordre suposa; per tant, l'STE-PV entén que ha de participar en la comissió. Aquesta aconsegueix 150 professors i professores i mantindre realment els nivells de l'any anterior, si bé es mantenen les situacions de desigualtat de cursos anteriors, en concret la no concessió de tots els desdoblaments de pràctiques d'FP.

Pensem que la mobilització ha estat en el seu conjunt molt positiva. De nosaltres depén poder avançar en l'ordre de l'any que ve: cal crear les condicions adequades i arreplegar les reivindicacions manifestades pel professorat a les assemblees i claustres.

Discriminación a los profesores técnicos de FP en el desarrollo de la LOGSE

La LOGSE, en su adicional décima, crea el cuerpo de Profesores Técnicos de Formación, establece que los funcionarios del mismo desempeñarán sus funciones en la formación profesional específica y, en las condiciones que se establezcan, en la secundaria obligatoria y en el bachillerato, y determina que se integrarán en el nuevo cuerpo los funcionarios del de Maestros de Taller de Escuelas de Maestría Industrial.

La misma adicional, en su apartado 8, establece que el Gobierno, previa consulta a las comunidades autónomas, determinará las especialidades a que deban ser adscritos los profesores a quienes tal disposición se refiere, como consecuencia de las integraciones previstas en ella y de las necesidades derivadas de la nueva ordenación académica, así como las áreas y materias que deberán impartir.

Por otra parte, no ha salido aún el Decreto que regulará la estructura de la Formación Profesional Específica, así como los títulos correspondientes a los diferentes ciclos formativos y las enseñanzas mínimas. Sí se está negociando en estos momentos el proyecto de decreto por el que se establecen las especialidades del cuerpo de Secundaria, y del cual se deduce lo siguiente:

• Sólo los Profesores Técnicos de FP que estén en poder del título de Ingeniero, Arquitecto, I.º Técnico o A.º Técnico podrán impartir enseñanzas del área Tecnológica en la Educación Secundaria Obligatoria.

• No se establece ninguna condición para que los Profesores Técnicos de FP puedan impartir enseñanzas en los bachilleratos.

• Quienes no tengan, al menos, el título de Diplomado (el 75% del cuerpo) sólo podrán impartir enseñanza en los módulos de nivel II, y no queda muy claro si también podrán hacerlo en los de nivel III.

Durante los seis años que llevamos de experimentación de la Reforma, los antiguos Maestros de Taller, sin distinción de titulación, han estado impartiendo el área tecnológica del segundo ciclo de Secundaria Obligatoria. ¿Por qué no pueden seguir haciéndolo cuando se aplique la LOGSE? ¿Qué va a pasar con los Profesores Técnicos de FP que no tengan cabida en los módulos profesionales?

Ante tal situación, no caben más de dos posturas:

1. No hacer nada y aguantar lo que la Administración disponga.

2. Realizar asambleas y movilizaciones en todos los centros de FP para presionar a la Administración ahora que se está negociando. En este sentido ya ha habido una primera convocatoria de huelga en algunas zonas del Estado.

El STE-PV celebrará asambleas para informar y recoger opiniones del colectivo y, paralelamente, está exigiendo en las mesas de negociación que todos los Profesores Técnicos de FP, sin distinción de titulaciones, impartan enseñanzas en Secundaria Obligatoria.

Decret especialitats

S'està negociant en aquests moments amb el MEC el que s'anomena «Decret d'Especialitats», que ha estat publicat en diverses revistes especialitzades i que ja distribuirem en les Assemblees que estem convocant pels centres. Aquest Decret és el que va a permetre la integració dels actuals cossos d'EE MM en el Cos de Professorat de Secundària.

L'Administració ha plantejat un document que no vol modificar.

Aquest Decret va a repercutir en les nostres condicions laborals i professionals, incidint especialment en el col·lectiu de Mestres de Taller pel que fa a la seua ubicació professional en el marc de la LOGSE.

Pel que fa al tema de les assignatures afins tenim que estar ben pendents per a evitar que s'incloguen solapadament, ja que el MEC té la pretensió que cada assignatura tinga una afí.

S'ha aconseguit que el MEC renuncie a unificar en l'especialitat de Llengües Clàssiques l'assignatura de Llatí i Grec, encara que planteja impartir Cultura Clàssica pel professorat d'ambdues especialitats, i per als de Grec també el Llatí.

Ràdio 4: Han fet callar una veu en valencià

El proppassat 26 de juliol, amb nocturnitat i alevosia, va ser tancada sense cap justificació Ràdio 4 per part del director general de RTVE, Jordi García Candau, un valencià. Ràdio 4, com sabeu, era una de les dues emissores que emetia en valencià les 24 hores del dia i la primera en haver començat.

Per demanar la seua reobertura, i per la defensa d'uns mitjans de comunicació públics en valencià, s'ha creat una Comissió Cívica, en la qual participa l'STE-PV, i que, entre d'altres accions, ha enviat als claustres una proposta d'acord per a que siga tramés al sindicat i poder presentar-los davant el Consell d'Administració de RTVE. Feu per enetar-se si al vostre centre ha arribat i feu per aprovar l'esmentat acord al claustre. Treballem pel valencià!

Reducción de jornada

El pasado 11 de julio los sindicatos CC OO, USO y FSIE firmaron un acuerdo sobre reducción de jornada con la patronal Educación y Gestión, que sólo ha servido para crear falsas expectativas en el sector, puesto que posteriormente fue anulado por la Dirección General de Trabajo.

A raíz de la firma «por segunda vez» del VIII Convenio Colectivo General de Enseñanza Privada, y en cumplimiento del Art. 21.2, se constituyeron aquí en el País Valencià y a nivel estatal las comisiones encargadas de negociar la reducción de jornada.

En las primeras reuniones de la comisión se puso de manifiesto la poca voluntad de las patronales para desarrollar el citado artículo del convenio, ya que crearon mil y una dificultades y desvirtuaban el contenido del mismo.

En el País Valencià no se pudo avanzar más en la negociación porque se solapó con el conflicto de Centros en Crisis, que pasó a capitalizar la acción sindical del sector.

La comisión de territorio MEC se constituyó finalmente con ámbito estatal, manteniendo las patronales posturas diferentes:

— EyG envió una propuesta a los sindicatos, basada en:

• Modificación de la jornada para el curso 91-92, quedando en 26 lectivas y 6 complementarias.

• Reconocimiento de la eficacia del acuerdo, aunque sólo lo firmara EyG y no CECE.

• Que la Administración asumiera los costos de la disminución en BUP y FP concertados.

— CECE mantenía su posición de no modificar nada este curso, dejando para septiembre del 92 la reducción. Consideraba imposible alcanzar acuerdos para el 91-92, dado que la Administración no estaría dispuesta a asumir los costos este año.

Ante estas posiciones tan dispares, los sindicatos llegamos a la siguiente Plataforma Unitaria:

— Mantener el ámbito de aplicación del convenio previsto en los artículos 1 y 2 (evitando así la ruptura del convenio o el desgajamiento de algún sector).

— Reducción real de una hora para el curso 91-92: 26 lectivas y 5 complementarias.

— La Administración educativa ha de asumir el coste de la reducción en los niveles concertados.

— Compromiso por parte de las patronales de iniciar negociaciones que culminen con la homologación de la jornada con la estatal en todos los niveles, concertados o no, en un período de 4 años, en cumplimiento de lo dispuesto en la LODE.

La sorpresa se produjo cuando a las primeras de cambio, el 11 de julio, los sindicatos CC OO, USO y FSIE rompen la unidad sindical, firmando un acuerdo con EyG que nada tenía que ver con la propuesta unitaria.

El acuerdo presentaba grandes deficiencias y no suponía ningún avance para el sector; por ejemplo:

— No contemplaba la reducción de jornada, sólo se pasaba una hora lectiva a complementaria.

— El ámbito de aplicación no era general, puesto que al no firmarlo la CECE, ni la mayoría sindical, era de eficacia limitada.

— Al ser de eficacia limitada no vinculaba a la Administración a asumir los costos de la reducción, lo que hacía inviable el acuerdo en EE MM concertada.

Además de estas razones, intrínsecas al propio acuerdo, había otras que nosotros no podíamos aceptar:

— El peligro que esta firma suponía para mantener la unidad del propio convenio. El riesgo de ruptura del convenio en dos (uno para centros de EyG y otro para centros de CECE) es muy alto, y más en un momento tan delicado como el que estamos viviendo: situación de crisis por la aplicación de la LODE y la LOGSE (no está afectando por igual a ambas patronales), incumplimiento por parte de la Administración del Acuerdo de Analogía Retributiva, diferenciación salarial entre niveles concertados y no concertados (gracias a los sindicatos que firmaron la renovación salarial para el 91), etcétera.

— La firma sin consultar a los trabajadores, pues no es el momento más oportuno en vacaciones para aceptar un acuerdo que cierra las expectativas de reducción de jornada.

Todo este conjunto de razones hizo que la Confederación de STE's no firmara dicho acuerdo, aunque, como la composición de la comisión es aún según los resultados electorales del 86, CC OO se arrogó de nuevo toda la representatividad de UTEP (ya lo hizo en la revisión salarial del 91) y pueda dar la impresión de que lo suscribimos, lo cual es falso.

Posteriormente, en el mes de septiembre, la Dirección General de Trabajo anuló dicho acuerdo, dejándolo sin efecto, lo que viene a demostrar que el camino tomado por CC OO, USO y FSIE de romper la unidad sindical y caer en una firma precipitada lo único que ha conseguido es romper las expectativas que tenía el sector de reducir ya la jornada en el presente curso.

El STE-PV (Confederación de STE's) exigirá la reducción real de la jornada para todos los trabajadores de la enseñanza y propondrá al resto de organizaciones sindicales una dinámica unitaria en cuanto a plataforma y acción sindical, como el mejor medio de alcanzar los objetivos planteados.

Centros actuales que podrán impartir los nuevos cursos según la LOGSE

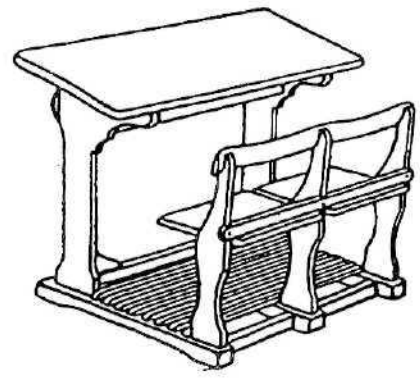

CENTROS DE PREESCOLAR	2º Ciclo de Enseñanza Infantil.
CENTROS DE E.G.B.	Enseñanza Primaria.
CENTROS DE BACHILLERATO	Bachillerato de C. Sociales y Humanas.
	Bachillerato de C. Naturales y Salud.
CENTROS DE F.P.	Ciclos Formativos de grado medio.

El número de unidades no podrá ser superior al que actualmente tiene autorizadas. Podrán ser autorizados otros ciclos, niveles, etapas, grados y modalidades según establece la L.O.D.E., si cumple los requisitos mínimos. Para la enseñanza Secundaria Obligatoria artículos 4, 5, 6, 24, 25, 27, 28 y 29 con las modificaciones de la disposición transistoria 4ª. Para obtener la autorización provisional del 1º y 2º ciclos de la Enseñanza Secundaria Obligatoria transistoria 7ª.

Ratios exigibles por la LOGSE, estructura mínima de unidades y profesores

	EDUCACION INFANTIL		EDUCACION PRIMARIA	EDUCACION SECUNDARIA			F.P. GRADO SUPERIOR
Edad	1º CICLO	2º CICLO	6 a 12 años	Secundaria Obligatoria	Bachiller	F.P. Grado Medio	18 a 20 años
	0 a 3 años	3 a 6 años		12 a 16 años	16 a 18 años	16 a 18 años	
Ratios 1	menos 1 año 8 de 1 a 2 13 de 2 a 3 20	1/25	1/25	1/30	1/35	1/30	1/30
Tipos de Centros	EDUCACION INFANTIL		EDUCACION PRIMARIA	CENTROS DE EDUCACION SECUNDARIA, CENTROS DE FORMACION PROFESIONAL			
Número de Unidades (mínimas)	3	3	1 por curso	1 por curso	1 por unidad 2 modalidades	2 Ciclos	2 o más Ciclos
Número de Profesores por unidad	1/6 Más otros profesionales cualificados.	1/1		Los necesarios para cubrir el horario de las materias curriculares.			
Titulaciones	Maestros de E. Infantil Especialistas de Preescolar Técnicos superiores E.I. Técnicos E. Jardín de I.		MAESTROS PROFESORES DE E.G.B.	LICENCIADOS Otros titulados para las áreas y materias en relación con Formación Profesional.			

1. En los centros financiados en fondos públicos la implantación de las nuevas ratios se hará gradualmente: desde el curso 1992-1993 al final del curso 1997-98 para la Educación Primaria; y desde el curso 1994-95 al final del curso 1997-98 para la Educación Secundaria Obligatoria, en ambos casos: Sin perjuicio de la garantia de continuidad de los alumnos de E.G.B. en el nuevo sistema. No obstante se podrán adaptar estos términos a los 10 años de aplicación de la Ley.
   En los Centros no financiados con fondos públicos dispondrán de 10 años.
   Se determinarán las ratios especiales para las unidades de integración.
2. La plantilla de los Centros de Educación Infantil donde se impartan exclusivamente el primer ciclo estará formada por tantos profesores como unidades tenga en funcionamiento más una.
3. Los Centros de Primaria y Secundaria, con unidades de integración, contarán con personal de apoyo (Titulados o especialistas en Educación Especial, Audicción y Lenguaje).
   Los Centros donde se impartan conjuntamente Primaria y Secundaria tendrán un profesor de apoyo.
   La titulación requerida para los diferentes niveles no afectará al profesorado que actualmente trabaja en los Centros Privados: será la que fija la actual Legislación. Esta titulación se exigirá para las vacantes aunque los que son convocados para el 1º Ciclo de Secundaria obligatoria a finales del 1997 podrán ser ocupadas por Maestros.
   El personal de Educación Infantil (menos de 6 años) que no tenga la titulación adecuada dispondrá hasta finales del año 2000 para obtener la titulación exigida. Quedan excluidos los que hayan obtenido, antes de Junio del 91, una acreditación que los habilite como educador de niños hasta los tres años.

Centres en crisi

Última hora: Reunió Comissió de Seguiment de l'Acord de Centres en Crisi

El dilluns 21 es va reunir la Comissió de Seguiment per tal d'iniciar el desenvolupament de l'esmentat acord, entre els Sindicats-Patronals i Administració. En aquesta reunió es van tractar els següents punts:

— Accés a la borsa d'interins.

— Organització de la Comissió de Seguiment, normes de funcionament, etcètera.

En el tema d'accés a les borses d'interins no es va arribar a cap acord, deixant oberta a una posterior reunió la solució definitiva.

En l'organització i funcionament de la comissió es van proposar:

a) Normes internes; b) elaboració del llistat de places disponibles de professors de recolzament; c) acceptació per part de la Conselleria del barem que elaboren els sindicats; d) aportació pels sindicats de les dades de situació jurídica dels afectats i la cobertura de les vacants als centres. Com a punt d'interès per als afectats, la Conselleria va recordar que només s'integraria en el procés de recol·locació o indemnització previst en l'acord el professorat d'aquells centres que hagen sol·licitat la supressió d'autorització de funcionament de les unitats a les quals se'ls ha rescindit el concert. Per tant, és molt important que cadascú dels afectats s'assegure que el seu centre ha fet aquesta gestió.

Després d'aquesta primera reunió, es continuarà el proper 5 de novembre, per tal de concretar.

Analogía retributiva:
El cuento de nunca acabar

Según el Acuerdo de Analogía Retributiva, firmado con el MEC el año 87, cada año deberíamos tener un incremento adicional que nos fuera acercando al 95% del total de las retribuciones brutas del profesorado de estatal en el año 93. Este incremento anual debe ser negociado con los sindicatos del sector.

Tras el incumplimiento del Acuerdo el año pasado, el Ministerio firmó una revisión del Acuerdo en la que se comprometía a llegar a los siguientes porcentajes con respecto al salario de los funcionarios docentes en el año 92:

EGB, 93'5%; FPI, 89'5%; FPII, 90'5% (titular); FPII, 91'5% (agregado), y BUP, 90'5%.

Pues bien, de nuevo este año el MEC ha vuelto a imcumplir lo firmado proponiendo unilateralmente unos incrementos que en lugar de acercarnos nos dejan prácticamente con la misma diferencia en pesetas (entre 224.080 y 332.949, según niveles) que cuando se firmó el Acuerdo en el año 87.

Astutamente el MEC justifica estos incrementos diciendo que el incremento firmado es sobre las retribuciones a 31 de diciembre del 91 y no sobre el salario bruto real del 92, es decir, nos proponen «analogarnos» con un año de retraso.

Pero, a pesar de todos estos incumplimientos e interpretaciones sesgadas de los Acuerdos, hay un nuevo factor que ya está agudizando más si cabe las diferencias salariales con el profesorado de estatal, incumpliendo claramente el art. 49.4 de la LODE. Este nuevo factor es consecuencia del nuevo sistema retributivo de los funcionarios docentes, que tanto en Canarias como en Andalucía y el territorio MEC se ha firmado, y que está en vías de negociación en el resto de Comunidades Autónomas con competencias.

Por una parte tenemos que el Acuerdo de Analogía retributiva es de aplicación estatal al igual que el Convenio Colectivo del sector, mientras que por otro la negociación del nuevo sistema retributivo de los funcionarios se está negociando por Comunidades Autónomas con competencias, con notables diferencias de unas a otras, lo cual complica enormemente nuestra homologación real. La única solución a este problema es iniciar negociaciones de convenios autonómicos, ya que difícilmente se puede recoger en un convenio estatal diferentes sistemas retributivos para las mismas categorías laborales.

Por otra parte, el modelo impuesto por el MEC para su territorio competencial con la anuencia de CC OO, FETE-UGT y ANPE, establece el famoso sistema de sexenios, es decir, incrementos salariales cada seis años ligados a la obligatoriedad de cien horas de formación. Esto quiere decir que quien no acredite esas cien horas no tendrá derecho al incremento. **Desde esta perspectiva el MEC interpreta que los incrementos por sexenios no son retribuciones salariales sino complementos por formación, con lo cual niega que puedan ser considerados dentro del Acuerdo de Analogía Retributiva.**

Así pues, junto a los incumplimientos e interpretaciones de la Administración y la actitud de CC OO y FETE-UGT, que se dedican a decirle a cada sector lo que quiere oír aunque vaya en contra de otro sector (recordad también el tema de oposiciones), nos encontramos de nuevo como en el año 87, o sea, que si queremos la homologación real tendremos que volver a luchar por ella.

Ante esta situación los STEs vamos a exigir el cumplimiento estricto del Acuerdo de Analogía Retributiva y la renegociación del mismo de forma que pueda reflejar los nuevos sistemas retributivos pactados en las diferentes Comunidades Autónomas y territorio MEC.

Cuadro comparativo de lo que ofrece el MEC y lo que debería dar para cumplir el acuerdo de Analogía Retributiva sobre salario anual

	ESTATAL AÑO 1992 (1)	PRIVADA AÑO 1992 IMPUESTA MEC (2)	PRIVADA AÑO 1992 EXIGIMOS (2)	INCREMENTO ANALOGÍA IMPUESTO POR EL MEC	INCREMENTOS QUE EXIGIMOS	% IMP. POR EL MEC	% QUE EXIGIMOS	RITMO DEL MEC %	RITMO QUE EXIGIM. %	% DE DIFER.	DIFERENCIAS EN PESETAS (MEC. EXIGIMOS)
EGB	2.535.912	2.244.853	2.371.078	97.762	224.080	4'5	10'4	88'5	93'5	5	126.318
FP I TITULAR	2.972.030	2.539.148	2.659.967	207.429	328.165	8'8	12'3	85'4	89'5	4'1	120.741
FP I AGREGADO	2.692.968	2.289.381	2.410.210	212.044	332.949	10'2	11'7	85	89'5	4'5	120.829
FP II TITULAR	2.972.030	2.567.512	2.689.687	207.942	330.104	8'8	12'27	86'3	90'5	4'2	122.169
FP II AGREGADO	2.692.968	2.340.541	2.464.065	163.170	286.716	7'4	11'6	86'9	91'5	4'6	123.546
BUP	2.972.030	2.567.512	2.689.687	180.096	302.304	7'5	11'2	86'3	90'5	4'2	122.208

(1) Retribuciones brutas de Estatal del año 92 con la aplicación del sexenio cero y sin IPC.
(2) Las retribuciones de Privada están calculadas sin el IPC.

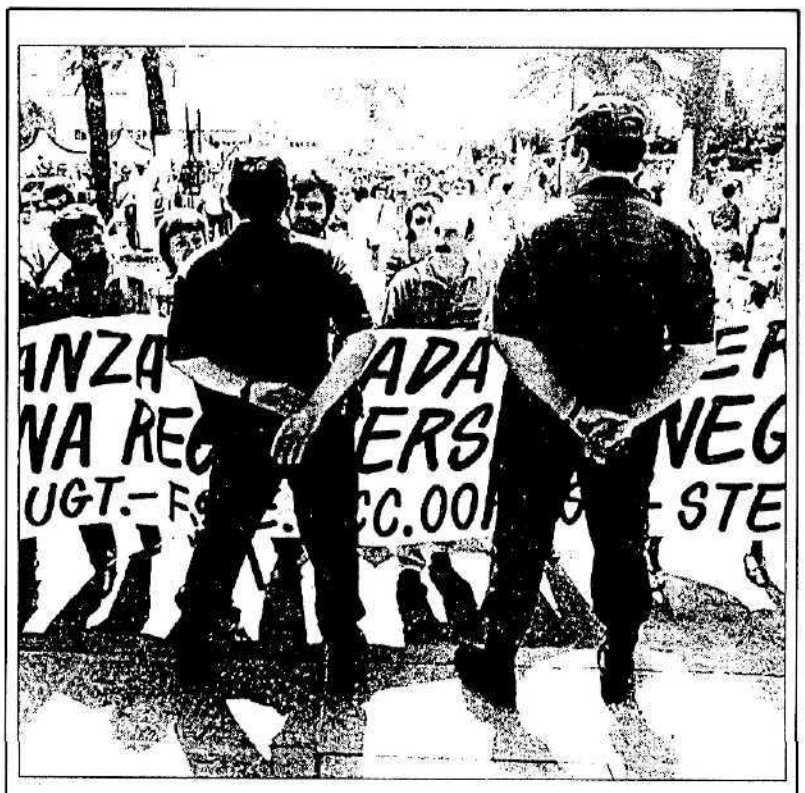

Curs 91/92: Especialment conflictiu

El curs escolar 91/92 s'ha presentat, possiblement, com un dels més conflictius dels últims anys, donat que és un curs de trànsit cap a l'aplicació definitiva de la LOGSE, sense que hi haja la voluntat negociadora que cal, tant per part de l'Administració com de les patronals, per tal d'afrontar la reconversió que aquella portarà. Si a tot açò li afegim que reivindicacions històriques del sector, com ara la reducció de jornada i l'homologació retributiva, que haurien d'estar en vies de solució per acords anteriors, s'han vist frustrades per incompliment de les patronals i de l'Administració, és fàcil comprendre l'afirmació que feiem al començament.

Ja hem tingut ací, al País Valencià, una mostra del que pot ser aquest curs. Malgrat haver estat ací el desencadenant del conflicte la negativa a negociar uns nous acords de centres en crisi, a la resta de l'Estat ho és l'incompliment de l'Acord d'Analogia Retributiva. Els sindicats, en l'àmbit estatal, han reiterat peticions de negociació amb l'Administració i davant la manca de resposta ja han plantejat mobilitzacions per a aquest mes d'octubre: **el dia 24, concentracions davant les delegacions del Ministeri d'Educació, i posteriorment un dia de vaga, coincidint amb el debat al Parlament del pressupost d'Educació.**

Però no acaben ací els problemes, perquè enguany cal negociar tres dels quatre convenis col·lectius que afecten l'Ensenyament Privat (tots menys el d'ACADE) i assumptes com ara la reducció de jornada, vacances, increments salarials, etcètera, tornaran a ser tan conflictius com sempre, sabuda la minsa sensibilitat que les patronals solen mostrar envers les reivindicacions dels treballadors.

Greu com és tot l'anterior, és encara molt més greu el que se'ns ve al damunt amb l'aplicació de la LOGSE. Ningú no ignora a hores d'ara que l'aplicació de la LOGSE suposarà una reconversió brutal del sector de l'Ensenyament Concertat, i si al País Valencià les mobilitzacions de setembre han tret el compromís de negociar llur aplicació, a la resta de l'Estat açò encara no s'ha assolit. Cal no oblidar que tenim dos o tres cursos (segons Comunitats Autònomes) per a negociar una aplicació no traumàtica de la LOGSE. I que quan més aviat comence la negociació millor. Hem d'obligar a que per una vegada, i per a que servesca de precedent, es puga planificar amb el temps que cal.

Com es pot deduir de tot l'anteriorment esmentat, l'època de la tranquil·litat ha acabat. O prenim consciència de la gravetat de la situació o ens podem trobar a curt termini amb un sector totalment en crisi.

Els eixos fonamentals de l'acció sindical de l'STE-PV vénen marcats per tot l'anteriorment exposat, però ens cal la confluència de l'acció de totes les organitzacions sindicals per tal de poder afrontar amb garanties d'èxit la reconversió del sector.

Descomptes de vaga

El passat 30 de setembre la Conselleria d'Educació va remetre als titulars dels centres una circular en la qual s'expliquen els criteris que segons «ells» han d'aplicar-se per a efectuar els descomptes de vaga:

«La quantificació de l'import a deduir serà el resultat de dividir l'import brut anual de cada professor/professora per dos-cents quinze dies i multiplicat pels dies de vaga».

Després d'una primera anàlisi de la fórmula, entenem que no és adequada, ja que dóna com a resultat uns descomptes de vaga exagerats (unes 10.000 pessetes per terme mig per cada dia de vaga).

Per tot això hem traslladat el tema al gabinet jurídic, el qual té preparats ja els recursos individuals per tal que en el moment us apliquen els descomptes pugueu presentar les reclamacions corresponents.

Última hora: En la primera reunió de la Comissió de Seguiment de l'Acord de Centres en Crisi (dia 21 d'octubre), tots els sindicats hem manifestat a la Conselleria la nostra disposició a presentar recursos individuals contra la fórmula utilitzada per a fer els descomptes. El director general de Centres s'ha compromés a revisar la fórmula però sense cap compromís.

Pensem que preferiran esperar a les sentències. Què li anem a fer si són així...?

Les darreres resolucions d'Alacant, Castelló i València

Juntes de Personal Docent: Cal anar més lluny

Des de principi del curs 90-91 les tres Juntes de Personal han elaborat resolucions en el sentit de criticar l'ordre de començament de curs.

Alacant: A més a més, denuncia l'opinió pública la política de fets consumats en el sentit d'incomplir la LORS en allò que fa referència a la negociació amb els sindicats dels punts que afecten a les relacions laborals dels ensenyants.

Respecte a EGB, l'ordre estableix que les baixes siguen cobertes pel propi professorat del centre, provocant l'incompliment dels Plans de Centre i impedint la realització d'altres tasques importants. No permet la flexibilitat d'horaris, ni la possibilitat de dur a terme la jornada continuada. Entre d'altres qüestions, assenyalen que deixa en mans dels directors dels centres la concessió dels permisos, condicionant sempre a que un altre company o companya puga atendre la classe.

Respecte a EE MM, suposa un increment real de l'horari lectiu. Impedeix el desdoblament de l'alumnat per a classes pràctiques si no hi ha hores excedents. Hom fa norma legal a l'obligatorietat d'impartir «afins». Es rebaixen les reduccions horàries dels càrrecs directius i discrimina els caps de departament d'FP respecte als de BUP.

Castelló: A més a més de tot el que hem dit d'Alacant, urgeix a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència que revoque l'Ordre del 29 de juliol, i al mateix temps emplaça l'Administració a negociar sobre les condicions de treball dels ensenyants per arribar a acords els quals puguen conformar una nova ordre de principi de curs.

No respecta el dret del professorat a impartir classes en valencià, ja que el termini que fixa no pot ser complit en la pràctica pels professors anomenats després del 16 de setembre. Per altra banda, la Junta de Castelló fa una crida als claustres de professors d'EGB, EE MM, consells escolars, APAs, associacions d'alumnes... a seguir els acords que els sindicats presents en la Mesa Sectorial proposen a les assemblees i siguen aprovats.

València: Denunciar l'esmentada ordre per atemptar contra l'organització dels centres en allò que fa referència a una adequada planificació pedagògica i pel greu retall pressupostari que suposa. Per altra banda, dirigir-se als centres d'EE MM i EGB per a que denuncien davant aquesta Junta de Personal qualsevol manca de professorat que obstaculitze el normal desenvolupament de l'ensenyament. Posar a disposició del professorat tots els mitjans a l'abast d'aquesta junta per a la consecució d'una ordre de començament de curs, la qual garantesca un correcte inici i una correcta qualitat de l'ensenyament.

Convocadas concentraciones para que se cubran las sustituciones en EGB y EE MM

En una reunión celebrada ayer en el IB Conselleria, convocada por el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV), y a la que asistieron cerca de un centenar de profesores interinos y de las bolsas de trabajo de EGB y EE MM, se decidió convocar concentraciones delante de los Servicios Territoriales de Educación para presionar a la Administración educativa a que cubra las sustituciones por bajas. En dicha reunión se analizó la situación del profesorado interino que no tiene compromiso de estabilidad y de aquellas personas que están apuntadas a las bolsas de trabajo y no han trabajado todavía. Además, se denunció el intento de recorte de plantillas de los centros que generaba la Orden de 29 de julio de comienzo de curso. Para el STE-PV, la situación en los centros de EGB comienza a ser insostenible, ya que se están produciendo bajas que la Administración no cubre, obligando ésta a que el profesorado del centro se haga cargo de las sustituciones. Este hecho perjudica gravemente la calidad de la enseñanza, ya que si existe un catálogo de centro en donde cada profesor está adscrito a una especialidad, es volver a la figura del maestro generalista obligarle a que pueda impartir cualquier otra especialidad.

La asamblea decidió concentrarse delante de los Servicios Territoriales de Educación los próximos miércoles y viernes para protestar ante esta situación.

El sindicat ha publicat un quadern de formació que consisteix en una guia pràctica on s'arrepleguen totes les situacions en les quals es pot trobar un professor o professora d'EGB suprimit.

Si estàs en eixa situació i t'interessa, no dubtes en escriure i demanar un exemplar.

Última hora sobre concurso de traslados

Como ya os informábamos, las deficiencias en el desarrollo del pasado concurso de traslados han traído como consecuencia diversas modificaciones, acerca de las cuales os podemos adelantar los cambios más significativos, dejando claro que la convocatoria aún no se ha realizado y que quedan algunos flecos por resolver a nivel autonómico.

- No habrá dos fases sino que será directamente a centro y puesto de trabajo. Se publicarán los centros de las diferentes zonas y posteriormente los puestos de trabajo vacantes.

- **Provisionales:** Desaparecerá «obtendrán plaza preferentemente por la especialidad por la que accedieron al cuerpo».

Se les computará 0'5 por cada año en puestos de difícil desempeño.

- Se negocia la posibilidad de habilitarse permanentemente, pero es seguro que se abrirá un plazo anualmente.

- Se habilitarán en Filología castellana los especialistas de F. Francesa, Inglesa y Vasca; en el caso de la catalana y gallega no está claro el tema, debido al contenido del currículum, tampoco podrán habilitarse los especialistas en francés o inglés, que no lo fueran por carrera u oposición.

- **E. Especial.** Los dos años de destino temporal tendrán la consideración de destino definitivo a efectos de puntuación.

- **Derecho preferente.** No se ejercerá previamente a la convocatoria del concurso sino que será simultáneo, generando las resultas pertinentes.
- **Readscripciones.** Se realizarán previamente al derecho preferente y podrán acogerse a ellas los «suprimidos» y los «mal adscritos», se les ofertarán las nuevas vacantes que hubiera en su centro para las que estuviesen habilitados.

La nueva adscripción supondría renunciar a una nueva adscripción al derecho preferente y al concurso de ese año.

Posiblemente pueda aparecer «Las administraciones con competencias en Educación podrán establecer criterios y procedimientos de adscripción tendentes a facilitar la movilidad en el Centro de los maestros adscritos al mismo en el proceso de adscripción de 1990». Ello nos permitiría ampliar la casuística referida a readscripciones.

- **Instancias.** Será distinta, se podrán realizar hasta 100 peticiones, que pueden ser centros, zonas y en cada opción las especialidades por las que se desee concursar.

Posible calendario

Noviembre, convocatoria y relación de centros; hasta 30 de enero, grabación datos participantes; 15 de abril, publicación de plantillas; 20 de abril, presentación de instancias de «suprimidos»; 25 de mayo, publicación provisional, y 30 de junio, resolución definitiva.

Con todo os recordamos que pueden haber variaciones, y debéis estar atentos y atentas a la convocatoria.

El secessionisme lingüístic

L'STE-PV, davant l'intent de modificar la definició del vocable «valencià» per part de la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua en el **sentit d'obrir una via al secessionisme lingüístic** de la llengua catalana, ha presentat un escrit davant d'aquest organisme a favor de la unitat de la llengua:

«El Sindicat de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament del País Valencià, sindicato mayoritario en la enseñanza, enterados por la prensa que la institución que usted dirige va a revisar la definición del vocablo "valenciano", se dirige a usted para manifestarle que, sin el menor atisbo de duda, en todos los niveles educativos, desde la educación infantil a la Universidad, se enseña que el valenciano es una variante del catalán».

Profesorado interino: Un año difícil

Este curso será sin duda un año difícil. Los primeros síntomas han estado claros, con la orden de principio de curso se intentó restringir al máximo la plantilla de profesorado en los centros y como consecuencia de ello se han producido retrasos en la contratación del profesorado y aún existen colectivos importantes por colocar.

Las consecuencias del proceso de selección pactado por CC OO y ANPE, que ahora parecen inhibirse ante la presión de otros colectivos, la enorme mentira que supuso hablar de una «gran» oferta de empleo público, cuando no se trataba de puestos de trabajo nuevos sino que ya estaban ocupados durante años por interinos, y la mezcla de colectivos tan diferentes como parados, interinos y maestros-licenciados en nada han contribuido a la claridad del proceso. Hay que repetirlo claramente: los trabajadores y trabajadoras interinos e interinas tienen derecho a acceder a la Función Pública Docente porque pasaron a ser interinos e interinas a través de un concurso público, han esperado años en el paro y realizan su trabajo en las mismas condiciones que cualquier otro profesor o profesora. Los colectivos de parados y paradas se equivocan de adversario, no son los interinos sino la Administración educativa quien restringiendo las plantillas les cierra la posibilidad de trabajar, y sólo con un esfuerzo solidario y colectivo se podrán abrir perspectivas de trabajo para todos.

El futuro inmediato es complejo, interinos e interinas con estabilidad (especialmente en EE MM) han empeorado sus condiciones de trabajo; el colectivo que no tiene estabilidad tendrá posiblemente más dificultades para trabajar, los maestros de taller están ante un futuro más que incierto y el horizonte del acceso no aparece despejado.

Ante esta situación desde el STE planteamos la necesidad de cohesionar un movimiento a través de las Asambleas comarcales, que abarque a todo el país, y a todos los colectivos, que plantee una alternativa en tres ejes, mejora de las condiciones laborales, clarificación de listas, reserva de plazas para las madres, respeto a las bajas por maternidad, etcétera, abrir una negociación sobre estabilidad, y la mejora de la propuesta de acceso. Somos conscientes de que la situación es difícil, por ello es necesaria la participación y el compromiso de todos y todas.

Pleno confederal de STEs

Resolución sobre el racismo

El racismo es un problema crónico de las sociedades que, en los últimos años, se ha incrementado considerablemente.

La convivencia es difícil, incluso entre personas del mismo nivel cultural, y se hace mucho más cuesta arriba cuando se trata de personas con costumbres muy diferentes, como es el caso de los gitanos. Si a esta dificultad le añadimos los problemas que padecen algunos barrios periféricos, donde abunda el paro juvenil, la suma de agravios y malentendidos acaba abriendo un abismo entre unos y otros.

Las tramas de la droga se ceban en la juventud de esos barrios, anudándose de tal forma los problemas, que resulta casi imposible separar ante los ojos de la opinión pública la marginación y la droga, por más que sean problemas diferentes.

La sensación de impotencia es la que puede explicar la respuesta que han tenido las llamadas para defenderse de esa amenaza. En Villaverde se trata de impedir el realojo de familias gitanas y en determinados barrios de otras ciudades se ha iniciado la caza del drogadicto... Se está tomando la justicia por la mano, algo que no cabe en las reglas de juego de una sociedad democrática, donde sí cabe exigir a las administraciones una política eficaz para mejorar las condiciones de vida de los sectores más desfavorecidos y al poder judicial una actuación contundente contra los que amasan capitales ilícitos a costa de la vida de nuestra juventud.

Hay que denunciar que ese tipo de «justicia popular» enmascara bajo el lema de luchar contra la droga —objetivo que rebasa sus posibilidades— otro objetivo más inconfesable: «deshacerse de unos vecinos incómodos», sean éstos gitanos, drogadictos, etc. Porque lo que siempre consigue es marginar más a los ya marginados.

No podemos dejar de tener presente también el racismo de determinadas medidas institucionales, como la legislación sobre la inmigración, enmascarada en la política de la Comunidad Europea de cerrar las puertas a los trabajadores y a las trabajadoras de los países pobres que no resulten imprescindibles para el funcionamiento del sistema.

¿Y qué puede hacer la escuela ante un problema tan arraigado en la sociedad e, incluso, alentado institucionalmente?

La modesta contribución de la escuela sería relevante si enseñase a los niños y a las niñas a respetar las diferencias, sean derivadas de cultura, raza, sexo, ideas, limitaciones físicas o psíquicas... Pero esto sólo lo realizan en alguna medida aquellos centros que han asumido una labor integradora; de hecho se aprecia una aceptación de las limitaciones de los niños y niñas de integración por parte de sus compañeros. Si eso se extiende a todas las diferencias, y se convierte en un elemento básico de la vida escolar, estaremos dando el paso que la sociedad necesita. Hay que superar una tradición de escaso compromiso de la escuela con este grave problema.

Tomás Calvo estudió los textos de diferentes asignaturas de Primaria y Secundaria, editados entre 1975 y 1985; llegó a la conclusión de que la escuela enseñaba que «los racistas son los otros», criticando el apartheid de Sudáfrica, los crímenes nazis y la discriminación de los negros y chicanos en EE UU.

La labor de algunos programas masivos de los medios de comunicación nos ha abierto los ojos al racismo como problema propio, que es donde la escuela tiene que centrarse principalmente.

En síntesis, es preciso que la escuela tome en serio el tema y que los poderes públicos se responsabilicen de mejorar las condiciones de vida de los barrios deprimidos y de devolver la esperanza a la juventud para que sea más crítica que consumista y más tolerante. Así, poco a poco, nuestras sociedades aceptarán las diferencias como algo sin lo cual no se puede asegurar la convivencia.

Desde el Pleno Confederal de los STEs hacemos un llamamiento a todo el profesorado y al conjunto de nuestros afiliados y afiliadas a asumir el compromiso escolar y social que exige la defensa de una sociedad integradora y solidaria que propicie valores y actitudes de respeto a todos los pueblos y razas.

Madrid, 27 de octubre de 1991.

Pleno Confederal de STEs

«Las Provincias» necessita un diccionari

Na M.ª Consuelo Reyna.
Sub-directora de «Las Provincias»

Distingida senyora:

Al diari que vostè dirigeix va aparéixer el proppassat diumenge 13 d'octubre una nota, a la secció «Bajan», que desqualificava el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV) per una «suposada» falta ortogràfica en un comunicat que l'STE-PV li havia tramés al seu diari.

Com que no és la primera vegada que això s'esdevé, voldria fer-li els següents aclariments, pel que fa a la nota esmentada. En el «Diccionario de la Lengua Española», de la Real Academia de Lengua Española (20.ª edició, tom II, pàg. 1.266, acabat d'imprimir en febrer del 1989), hi ha una entrada amb la paraula «substitución» (Lat. Substitutio-onis): Acción y efecto de substituir. Si mirem unes pàgines més endavant, a la pàgina 1.274 de l'esmentada obra, apareix la paraula «sustituir», la qual reenvia a «substituir».

Vist el seu deler per «limpiar, fijar y dar esplendor» a la llengua espanyola, li aconsellaríem que abans consultaren els diccionaris de la institució que té per finalitat la cura de l'espanyol. En qualsevol cas, el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià està obert a atendre qualsevol dubte ortogràfic que vostés tinguen, tant en valencià com en castellà, llengües que dominem perfectament. Volem entendre que no hi havia mala fe.

Atentament.

...y bajan

Profesores del STE-PV

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament deberían de tener más cuidado a la hora de redactar sus notas de prensa y sus comunicados. Es imperdonable que los profesores, los responsables de enseñar a nuestros niños y jóvenes, cometan tales errores cuando escriben, por ejemplo, la palabra "substitución". No hay nada que sustituir, sólo hace falta que aprendan a escribir bien y le quiten la letra que sobra.

ACCIONS URGENTS

ESCRIU UNA CARTA, SALVA UNA VIDA

Filipines:

Des de l'arribada al poder, el 1986, del govern de Corazón Aquino, desenes de sindicalistes han estat executats extrajudicialment, alguns han «desaparegut» i centenars han estat detesos a Filipines.

La majoria de les víctimes eren membres del Moviment Primer de Maig (KMU) i la seua afiliada Federació Nacional de Treballadors del Sucre (FNTA). Els autors d'aquests abusos són membres de les forces de seguretat governamentals, «vigilants» anticomunistes no oficials i assassins a sou, els quals actuen amb la col·laboració de les forces oficials.

AMNISTIA INTERNACIONAL DENUNCIA DOS CASOS: COL·LABORA!

Simplicio Anino, membre de l'Aliança d'Organitzacions Obreres Nacionals Autèntiques, segrestat possiblement per «vigilants» el 26 d'agost del 1988 a Ángeles, quan anava amb altres a una vaga. En aquest any s'atribueixen diversos homicidis als «vigilants» a Ángeles.

Les investigacions oficials han donat resultats negatius.

Félix Cardano desaparegué quan la policia i l'exèrcit disolgueren violentament la concentració pacífica de l'1 de Maig a Manila el 1989. Cardano era el secretari general de l'Aliança Obrera Malabom-KMU i hom creu que fou detés per les forces de seguretat, cosa que aquestes han negat. La Comissió de Drets Humans continuà investigant.

Escriu una carta cortesament redactada, mostrant la teua preocupació per aquests casos, sol·licitant una rigorosa investigació, per tal de sancionar els responsables i que en tot cas aquestes persones, en cas d'estar vives, siguen posades en llibertat o sotmeses a un juí just.

Adreça-la a: President Corazón Aquino. Office of the President. Malacanang Palace. Manila-Philippines.

Nota: Les cartes a Filipines es poden franquejar amb un segell de 25 pessetes.

Sahara lliure!: Referèndum

Sota aquest lema s'ha constituït a València, i en altres poblacions, la Plataforma Pro-referèndum, per tal de col·laborar amb el poble saharaui en la consecució pacífica i democràtica de la seua independència. L'STE-PV és membre actiu d'aquesta plataforma i pretén impulsar una campanya informativa a l'ensenyament a fi de materialitzar la necessària solidaritat amb aquesta causa.

Si vols col·laborar i/o rebre més informació, adreça't al teu sindicat o a Plataforma Pro-referèndum, C/ La Nau, 7, 1.º C. 46003 València. Tel. 394 17 23.

També et proposem que, al igual que molts i moltes de nosaltres hem fet, destines un dia del teu salari a aquesta campanya, tot i siguent conscients de l'oportunitat històrica que representa aquest referèndum per al poble saharaui de posar fi a l'opressió, acabar la guerra i guanyar el seu país per a la llibertat i la justícia. La solidaritat més important i més efectiva que rebrà el poble saharaui és aquella que li arribe de la resta dels pobles del món, de nosaltres mateixos.

Compte Corrent «Referèndum-Salam». Caixa d'Estalvis de València. Urb. 50. La Senyera. 3101074675.

L'Administració denega els canvis d'horaris

«Autonomía/Autonosuya» o... per a què serveix un Consell Escolar

Moltes persones i institucions dels diferents sectors de l'ensenyament ens van creure, i seguim creient, en uns consells escolars on la participació i decisió dels seus membres fóra un element vitalitzador i dinàmic.

Curs rere curs, des de la implantació del funcionament del citat òrgan col·legiat, hem estat espectadors de com el paper d'aquestos ha anat convergent cap a funcions purament consultives, en uns casos, i descentralitzadores, en d'altres, de la burocràcia que alguns departaments de l'Administració haurien de realitzar. Però, divergents amb allò que entenem per autonomia real i participació activa.

La situació ha desembocat en un desànim dels components dels Consells Escolars (i Equips Directius) i que algunes opinions il·lustrades i interessades han volgut lligar al sac de la inutilitat. Des d'una anàlisi diferent caldria recordar que la funció és la que crea l'òrgan... o el fa desaparéixer.

Tot allò exposat en la present introducció es fa palés en un nou fet, un altre de tants i tants, en el cas de l'autorització d'un horari especial, segons preveu l'ordre del 29 de juliol de 1991.

El Consell Escolar del Col·legi Públic Sant Jaume, d'Almoines, després de recollir i valorar la documentació, opinions, raonaments, dades... (assemblees de pares i d'alumnes, claustres) de tots els sectors sobre la proposta d'establir per al curs 91-92 un horari especial: de 9 a 12.30 pel matí i de 14.30 a 16 h. de la vesprada (dues hores de descans entre la sessió del matí i vesprada, i una hora i mitja per la vesprada, segons s'especifica a la citada ordre), votà per unanimitat de tots els membres (el 100%) a favor de la proposta.

Com ordena la normativa s'envià abans del 30 de juny tota la documentació al director dels Serveis Territorials de València, el qual ens lliurà per correu certificat, i amb un correcte castellà, la no autorització de l'horari especial, amb data d'eixida del 31 de juliol i arribà al centre els primers dies d'agost, quan més vida hi ha a l'escola. Raonaments que no hi ha motius suficients (com es pesen?) i no indicàvem les hores complementàries d'obligada permanència del professorat al Centre (quan d'aquest punt no diu res l'ordre).

Això sí, ens comunicà que teníem quinze dies per poder presentar un recurs d'alçada —en el mes d'agost—. Malgrat tot, el redactem, i a hores d'ara encara no hem tingut resposta per part del director general de Centres i Promoció Educativa —nosaltres hem de fer el recurs al mes d'agost, però la citada Direcció General encara no ha pogut resoldre'l.

I demà, més!

Joan Bta. Malonda Grau

CAMPANYA 1991/92

CURSOS DE PROMOCIÓ DELS CONEIXEMENTS DE VALENCIÀ

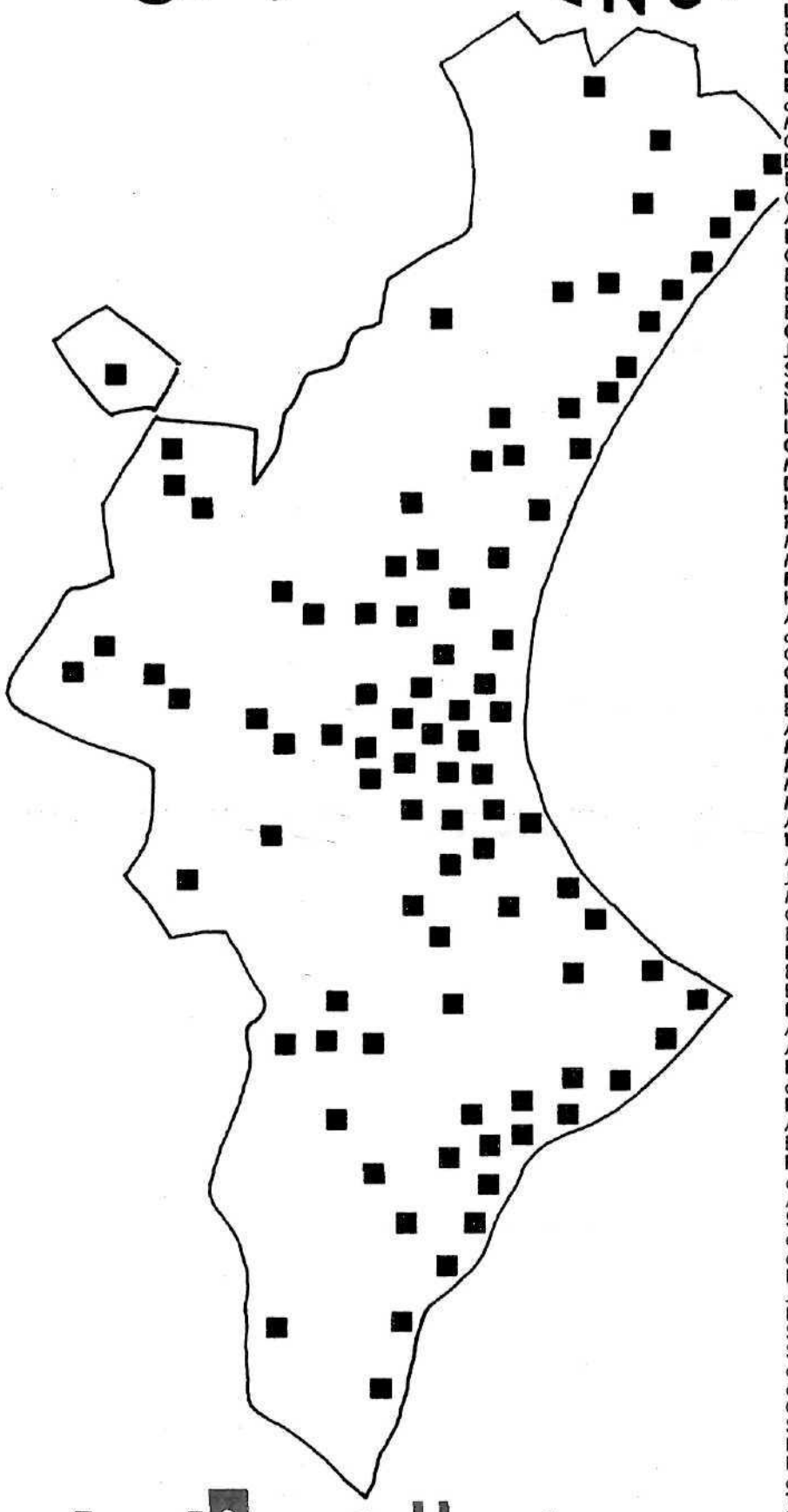

Visquem en valencià

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

CENTRES ON POTS INSCRIURE'T

ADEMUZ: EPA Jaume I. **AGOST**: EPA -Casa de la Cultura-. **AGULLENT**: EPA Sant Vicent. **AIELO DE MALFERIT**: Ajuntament, EPA Sant Josep de Calassanç. **ALACANT**: Ajuntament, Serveis Territorials de Cultura, Serveis Territorials de Presidència, ST d'Hisenda, ST d'Indústria, Comerç i Turisme, ST de Treball, ST d'Agricultura i Pesca, Direcció Territorial del SVS, Hospital General, Hospital Comarcal de la Marina Baixa, Centre Cultural de la Conselleria de Cultura, Associació Cívica per la Normalització del Valencià, Associació Provincial de Comerciants Alimentaris, Esquerra Unida, Grup de Dones del PSOE, Joventuts Socialistes del PV, EPA Babel, EPA Barrio Tómbola, EPA F. Giner de los Rios, EPA Paulo Freire, EPA Prof. Alberto Barrios, EPA Solidaritat Democràtica. **ALAQUÀS**: EPA Vila d'Alaquàs. **ALBAIDA**: EPA Elias Tormo. **ALBAL**: AC Jaume I, EPA Municipal. **ALBALAT DE LA RIBERA**: Ajuntament, EPA Municipal. **ALBALAT DELS SORELLS**: EPA. **ALBATERA**: EPA 25 Años de Paz. **ALBERIC**: Ajuntament, EPA El Convent. **ALBORACHE**: EPA -Escola d'Adults-. **ALBORAIA**: EPA Municipal. **ALBUIXEC**: EPA Tomàs Albert. **ALCÀSSER**: EPA Municipal. **ALCOI**: Ajuntament, Jutjats, Escola Industrial, Hospital Verge dels Lliris, Centre de Salut Comunitària, Delegació d'Hisenda, Residència de la Tercera Edat, EPA Orosia Silvestre **L'ALCORA**: EPA Municipal. **L'ALCUDIA**: EPA Municipal. **L'ALCUDIA DE CRESPINS**: EPA Municipal. **ALDAIA**: Ajuntament, Centre de Salut, EPA. **ALFAFAR**: EPA Municipal. **ALFARA DEL PATRIARCA**: EPA Municipal. **ALGAR**: EPA Ajuntament. **ALGEMESÍ**: Ajuntament, Associació Cívica Normalització de la Llengua, Associació d'Alumnes CEPA Jaume I, Centre Excursionista Xopera, EPA Jaume I. **ALGINET**: EPA Emilio Luna. **ALMÀSSERA**: EPA Municipal. **ALMASSORA**: EPA Barranquet. **ALMENARA**: Ajuntament, EPA Joan Carles I. **ALMOINES**: Ajuntament, EPA Sant Jaume. **ALMORADÍ**: EPA Rafael Alberti, EPA -Canales i Martínez-. **ALMUSSAFES**: EPA Municipal. **ALPUENTE**: EPA. **LES ALQUERIES**: EPA Municipal. **ALTEA**: Ajuntament, Canal Mediterráneo, EPA Casa de la Cultura. **ALTURA**: EPA Municipal. **ALZIRA**: Ajuntament, Miguel Hernández, Jutjats. **ANNA**: EPA Ramón y Cajal. **ANTELLA**: Centre Esportiu i Cultural, Grup Jove IUVENES. **ARTANA**: EPA CP Carme. **ASPE**: EPA Castillo. **ATZENETA D'ALBAIDA**: EPA Mare de Déu dels Desemparats. **AYORA**: EPA Valle de Ayora. **BÈLGIDA**: EPA Municipal. **BANYERES**: Ajuntament, EPA Alfonso Iniesta. **BEJÍS**: EPA Municipal. **BELLREGUARD**: Ajuntament, Associació d'Empresaris d'Hosteleria, EPA 8 de Març. **BENAGUASIL**: EPA Municipal. **BENEJÚZAR**: EPA Miguel Moscardó. **BENETÚSSER**: EPA Municipal. **BENIARJÓ**: Ajuntament, APA CP Sant Marc. **BENIATJAR**: APA CP Cervantes. **BENICARLÓ**: Ajuntament, Associació Cultural Alambor, EPA Marqués de Benicarló. **BENICÀSSIM**: EPA. **BENICOLET**: Ajuntament. **BENIDORM**: Ajuntament, Jutjats, BENIPUBLIC Televisió Benidorm, SL, EPA Benidorm. **BENIFAIÓ**: EPA Santa Bàrbara. **BENIGÀNIM**: APA CP Beata Inés, A. Ames de Casa i Consumidors, EPA Beata Inés. **BENISSA**: EPA -Programa Municipal-. **BÉTERA**: EPA Municipal. **BETXÍ**: Ajuntament, EPA Cervantes Dualde. **BIAR**: Ajuntament, EPA Municipal. **BOCAIRENT**: EPA Municipal. **BOLBAITE**: EPA Sales Pombo. **BONREPÒS I MIRAMBELL**: EPA Verge del Pilar. **BORRIANA**: Ajuntament, Centre de Salut, Casa de la Cultura, EPA Historiador Viciano. **BUGARRA**: EPA Municipal. **BUNOL**: EPA Escola Popular. **BURJASSOT**: Centre de Recepció de Menors, Gabinet de Seguretat i Higiene en el Treball, EPA Municipal. **CALLOSA DE SEGURA**: EPA Rafael Altamira. **CALLOSA D'EN SARRIÀ**: EPA Municipal. **CALP**: EPA Municipal. **EL CAMPELLO**: Ajuntament, EPA municipal. **CANALS**: Ajuntament, EPA Escola d'Adults. **CARCAIXENT**: Centre de Capacitació Agrària, EPA Escola d'Adults. **CARLET**: Ajuntament, EPA Bosch Marín, Jutjats. **CASINOS**: EPA Aula Municipal. **CASTALLA**: EPA Municipal. **CASTELLÓ DE LA PLANA**: Ajuntament, Serveis Territorials de Cultura, Serveis Territorials d'Obres Públiques, Serveis Territorials d'Agricultura i Pesca, Servei Valencià de Salut, Hospital General, Diputació de Castelló, Audiència Provincial, Institut Nacional de la Seguretat Social, Delegació d'Hisenda, RENFE, Associació Josep Climent, Col.lectius de Defensa de la Llengua, EPA Germà Colom, EPA Pasqual Tirado. **CASTELLÓ DE RUGAT**: Ajuntament, EPA Municipal. **CATARROJA**: Administració d'Hisenda, EPA Municipal. **CATRAL**: EPA -Ajuntament-. **CAUDIEL**: EPA Municipal. **CERDÀ**: Ajuntament. **CHELLA**: EPA Municipal. **CHELVA**: EPA Municipal. **DAIMÚS**: Ajuntament. **DÉNIA**: Hospital General, Jutjat de 1a Instància, EPA Ramon Ortega. **DOLORES**: EPA Municipal. **ELDA**: Hospital General, EPA. **L'ELIANA**: EPA Municipal. **ELX**: Ajuntament, Hospital SVS, Centre de Salut Carrús, Palau de Justicia, Telefònica, INEM, Centre Cultural Margalló, EPA El Manantial, EPA. ELX núm. 3, EPA Mercè Rodoreda. **ENGUERA**: EPA. **ESLIDA**: EPA Francisco Mondragón. **FAURA**: Ajuntament, EPA Mancomunitat. **FAVARA**: Ajuntament, EPA Casa de la Cultura. **FOIOS**: Ajuntament, EPA Municipal. **FONTANARES**: Associació Provincial d'Ames de Casa. **FORTALENY**: Ajuntament, EPA Sant Antoni. **GANDIA**: Hopital Francesc de Borja, Centre de Salut Comunitària, Comissaria de Policia, Jutjats, Delegació d'Hisenda, APA Rois de Corella, EPA Jaume I. **GATA DE GORGOS**: EPA Municipal. **EL GENOVÉS**: AC Esportiva 9 d'Octubre. **GODELLA**: EPA. **GODELLETA**: EPA -Ajuntament-. **GUADASSÈQUIES**: Associació d'Ames de Casa i Consumidors. **GUADASSUAR**: EPA Municipal. **GUARDAMAR DE SEGURA**: EPA -Casa de la Cultura-. **GÀTOVA**: EPA Municipal. **LLÍRIA**: Jutjats, EPA Alts del Mercat. **LLOCNOU DE SANT JERONI**: Ajuntament. **LLUCENA**: EPA Comtessa de Llucena. **MACASTRE**: EPA Municipal. **MANISES**: EPA. **MANUEL**: Ajuntament, EPA Pintor Estruch. **MASSAMAGRELL**: Jutjats, EPA Bisbe Amigó. **MASSANASA**: EPA Lluis Vives. **MELIANA**: Ajuntament, EPA Municipal. **MIRAMAR**: EPA Casa de la Cultura. **MISLATA**: Jutjats, APA CP l'Alamocil, EPA. **MOIXENT**: EPA Pare Moreno. **MONFORTE DEL CID**: EPA Jorge Juan. **MONTÁNEJOS**: EPA Alt Millars. **MONTAVERNER**: EPA Doctor Esplugues. **MONTCADA**: Institut Valencià d'Investigacions Agràries, EPA Municipal. **MONTROI**: EPA Mancomunitat. **MONOVER**: Ajuntament, APA CP Ricardo Leal, EPA Pablo Freire. **MORELLA**: Servei Comarcal Els Ports, EPA Els Ports. **MURO D'ALCOI**: Ajuntament, EPA l'Estació. **MUSEROS**: Ajuntament, EPA Casa de la Cultura. **MUTXAMEL**: APA CP Arbre Blanch, Centre de Muntayisme, EPA. **NÀQUERA**: EPA Casa de la Cultura. **NOVELDA**: Ajuntament, EPA l'Illa. **NOVETLÉ**: Ajuntament. **NULES**: Ajuntament, Jutjats, EPA Casa de la Cultura. **OLIVA**: Centre de Salut, Associació de Veins Sant Francesc, EPA Joanot Martorell. **L'OLLERIA**: EPA Escola d'Adults. **OLOCAU**: EPA Aula Cultural. **ONDA**: EPA . **ONIL**: EPA Municipal. **ONTINYENT**: Ajuntament, APA CP Lluís Vives, EPA Escola Sant Carles. **ORIHUELA**: Hospital General, EPA. **PAIPORTA**: Ajuntament, EPA Escola d'Adults. **PATERNA**: Ajuntament, EPA. **PEDRALBA**: EPA, Escola d'Adults. **PEDREGUER**: EPA Trinquet. **PEGO**: EPA Ajuntament. **PENÍSCOLA**: EPA Casa de la Cultura. **PETRER**: Assemblea de Dones d'Elda i Petrer, EPA Carles Salvador. **PICANYA**: EPA Municipal. **PICASSENT**: EPA. **PILES**: EPA Municipal. **EL PINOS**: EPA Enrique Tierno Galván. **LA POBLA DEL DUC**: APA CP Ramon Esteve, EPA Ramón Esteve. **LA POBLA LLARGA**: EPA LAIOV. **LA POBLA TORNESA**: EPA Casa de la Cultura. **POLINYÀ DEL XÚQUER**: EPA Municipal. **POLOP**: Ajuntament. **PUÇOL**: Ajuntament, EPA Municipal. **EL PUIG**: Ajuntament, EPA Municipal. **QUART DE POBLET**: EPA, Escola d'Adults, Jutjats. **QUATRETONDA**: EPA Rafael Altamira. **RAFAL**: EPA Municipal. **RAFELBUNYOL**: EPA Municipal. **EL RÀFOL DE SALEM**: APA Ramón Laporta. **REDOVÁN**: EPA. **REQUENA**: Hospital, Antiga Escola Zorita. **RIBA-ROJA DE TÚRIA**: Ajuntament, APA CP Mas d'Escota, EPA Municipal. **ROCAFORT**: CONVASER, EPA Municipal. **ROJALES**: EPA Príncep d'Espanya. **ROTGLÀ I CORBERÀ**: Ajuntament. **RÒTOVA**: Centre Excursionista. **SAGUNT**: Hospital de Sagunt, Administració d'Hisenda, EPA Miguel Hernández, Jutjats. **SANT JOAN D'ALACANT**: Hospital de Sant Joan, EPA Crist de la Pau. **SANT VICENT DEL RASPEIG**: Ajuntament, Hospital del SVS, EPA Sant Vicent. **SANTA POLA**: Associació de Separats i Divorciats, EPA Ausiàs March. **SAX**: EPA El Castillo. **SEDAVÍ**: EPA Escola d'Adults. **SEGORBE**: EPA l'Alt Palància. **LA SERRA D'EN GALCERAN**: EPA Rosidos. **SIETE AGUAS**: EPA Vicent Aleixandre. **SILLA**: Ajuntament, Servei de Protecció dels Vegetals, Casa d'Andalusia, EPA Casa de la Cultura. **SINARCAS**: EPA Municipal. **SOLLANA**: EPA López Marco. **SONEJA**: EPA Municipal. **SUECA**: Jutjats, Centre d'Especialitats, EPA Carrasquer. **SUMACÁRCER**: EPA Municipal. **TAVERNES BLANQUES**: EPA Escola d'Adults. **TAVERNES DE LA VALLDIGNA**: Centre de Salut, EPA Sant Miquel. **TERESA DE COFRENTES**: EPA San Fernando. **TEULADA**: Ajuntament, Associació d'Ames de Casa, EPA Municipal. **TITAGUAS**: EPA. **TORÍS**: EPA Joaquín Muñoz. **TORREBLANCA**: EPA. **TORRENT**: Jutjats, Centre de Salut, EPA. **TORREVIEJA**: EPA. **TUÉJAR**: EPA. **UTIEL**: EPA Municipal. **VALÈNCIA**: Ajuntament, Les Corts, Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, Serveis Territorials de Cultura, Institut de la Dona, Conselleria de Sanitat i Consum, Direcció Territorial de Sanitat, Direcció de Promoció de Salut, Conselleria d'Economia i Hisenda, Serveis Territorials d'Hisenda, DG de Pressupostos, Institut Valencià d'Estadística, Conselleria d'Administració Pública, IVAP, IVESP, Conselleria d'Agricultura i Pesca, Serveis Territorials d'Agricultura, DG d'Innovació i Promoció Agrària, Presidència de la Generalitat Valenciana, Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme, Direcció General de Comerç, IMPIVA, SEPIVA, Serveis Territorials de Treball i Assumptes Socials, Serveis Territorials de Treball, Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, Servei Valencià de Salut, Delegació Provincial del SVS, Hospital Dr. Peset, Hospital General Universitari, Hospital de la Malva-Rosa, Hospital La Fe, Hospital Clínic, Centre d'Especialitats el Grau, Centre d'Especialitats S. Llorens, Centre de Salut Font de Sant Lluís, Centre de Transfusions, Delegació Provincial del Ministeri d'Hisenda, Centre de Gestió Cadastral, Direcció General de Treball i SS, Institut Nacional de la Seguretat Social, Tresoreria de la Seguretat Social, Arxiu del Regne, Institut d'Agroquímica, Universitat Politècnica, Biblioteca Pública Valenciana, Tribunal Superior de Justicia, CCOO, UGT, CGT, Associació Cotlas, APA CP Pare Català, Associació de Veïns Amparo Iturbi, Associació de Veïns Orriols-Rascanya, Associació de Veïns Benimaclet, Assemblea de Veïns Benimaclet, Centre Juvenil Entre Amics, Cercles de Normalització Lingüística, Col.lectiu d'Estudiants Progressistes, Colla Dimonis Benimaclet, Col.legi de Secretaris, FAEVA (Federació d'Estudiants Valencians), Fundació Mata de Jonc, Fundació Pasqual Tomàs, Fundació Solidaritat Democràtica, Fundació Salvador Seguí, Joventuts Socialistes del PV, Acadèmia Russafa, La Forest D'Arana, Lo Rat Penat, Moviment Escolta de València, Societat Coral el Micalet, CEC (Ràdio Klara), Centre Informatiu de Levante, Escola Infantil la Placeta, Grafissom SL, RENFE-València, EPA CP Lluís Vives, EPA Font de Sant Lluís, EPA Centre Social del Grau, EPA Escola Popular Nazaret, EPA IBAD, EPA L'Alguer, EPA Malva-Rosa, EPA Reina Germana, EPA Sant Marcel.lí, EPA Trànsits, EPA Universitat Popular. **VALLADA**: EPA Ramón Martí. **LA VALL D'ALBA**: EPA. **LA VALL D'UIXÓ**: APA, Parròquia Mare de Déu de Lourdes, EPA Jordi de Sant Jordi. **EL VERGER**: EPA Sergària. **VILAFAMÉS**: EPA Escola Popular d'Adults. **LA VILA JOIOSA**: EPA Bernat de Sarrià. **VILAMARXANT**: EPA Municipal. **VILANOVA DE CASTELLÓ**: Ajuntament, EPA Municipal. **VILA-REAL**: Ajuntament, Universitat Popular, Ambulatori, Centre Comarcal SVS, EPA Antiga Panderola. **LA VILAVELLA**: EPA Municipal. **VILLAHERMOSA DEL RIO**: EPA Municipal. **VILLAR DEL ARZOBISPO**: EPA V. Llates Burgos. **VILLENA**: EPA Arc Iris. **VINALESA**: EPA Municipal. **VINARÒS**: EPA Casa de la Cultura. **VIVER**: EPA Municipal. **XÀBIA**: EPA Escola d'Adults. **XÀTIVA**: Ajuntament, Ambulatori, Jutjats, Delegació d'Hisenda, Moviment Escolta, Hospital Lluís Alcañiz, EPA. **XERACO**: EPA Municipal. **XERESA**: Ajuntament. **XILXES**: EPA Escola Oberta. **XIRIVELLA**: Ajuntament, EPA.